

Et topmøde mellem stormagterne i 2020 giver muligheden for at sætte dagsordenen for et nyt paradigme

Den 25. januar (EIRNS) – Forslaget den 15. januar fra den russiske præsident Vladimir Putin om et topmøde i 2020 mellem stats- og regeringscheferne for de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd (USA, Rusland, Kina, Frankrig, Storbritannien) – for at konferere om at sikre global fred, afspejler forslaget fra Helga Zepp-LaRouche den 3. januar, der nu cirkulerer internationalt gennem Schiller Instituttet og andre netværk. Hun opfordrer til et hastemøde mellem præsidenterne Donald Trump, Xi Jinping og Vladimir Putin på grund af den øjeblikkelige fare for konfrontation mellem Iran og USA, og desuden for "at etablere samarbejde på et højere niveau" for at kunne håndtere alle kriser ordentligt.

Selvom de to forslag er forskellige hvad deltagende nationer angår, er konceptet om et topmøde det samme, og en sådan aktion er afgørende på dette tidspunkt i historien. Nu er tiden inde til at alle nationer og borgere organiserer for, hvad der skal være indholdet på et sådant topmøde. Hvad skal der være på dagsordenen? Dette er stedet og tiden for LaRouches politik og principper i forbindelse med hans syn på, at "udvikling er forudsætningen for fred": Et nyt Bretton Woods-system, der gennemfører hans "Fire love" fra 2014 gennem så konkrete tiltag som samarbejde med Bælte- og Vejinitiativet.

Efter alt at dømme er Putin gået ud over propagandafasen med blot forslag om et topmøde, og ind i den aktive

organiseringsfase. Potentielle tidspunkter for et sådant topmøde blev påpeget den 24. januar af den russiske ambassadør i USA, Anatoly Antonov. TASS rapporterer i dag, at Antonov sagde, "et sådant møde kunne arrangeres, enten før genforhandlingen af NPT-konventionen (atomar ikke-spredningstraktat) i maj måned, eller før eller under fejringen af FN's 75-års jubilæum (i september under FN's generalforsamling). "Jeg tror, at gennemførelsen af dette initiativ ville være meget nyttigt for international fred og sikkerhed." Da Putin gentog sit forslag den 23. januar i Israel, sagde han, at Rusland vil sende meddelelser til lederne uden forsinkelse.

Helga Zepp-LaRouche understregede under drøftelsen af situationen i dag, at et sådant topmøde er presserende, og at selv om folk kan have kritik mod den ene eller anden af de "Fem" [faste medlemmer af] FN's Sikkerhedsråd, er det dynamikken der tæller. For eksempel har den franske præsident Emmanuel Macron gentagne gange understreget, at det er vigtigt at involvere Rusland i overvejelserne for at løse store kriser. Kansler Angela Merkel tog for nylig initiativ til samarbejde med Rusland og andre magter ved at afholde Berlin-konferencen den 19. januar samt andre foranstaltninger for at søge løsninger på Libyen-krisen.

Vores opgave er at ophøje folk til at forstå, at vi kun gennem internationalt samarbejde kan løse de problemer, vi nu står overfor, og at det må ske med udgangspunkt i den politik, der på enestående vis er foreslået af Lyndon LaRouche. Mange mennesker holder sig tilbage, fordi de bogstaveligt talt "ikke ved hverken ud eller ind", eller fordi de har opgivet at forandre verden. Men nu er øjeblikket inde til at tage fat på alle relevante "spørgsmål", i bredeste forstand, som mennesker måtte have, og indgyde optimisme. Præsident Trumps tale i Davos den 21. januar hjælper med til at åbne døren for netop en sådan tilgang.

Frankrig og Kina bakker op om Putins opfordring til topmøde mellem 5 stormagter

Amerikansk præsidentkandidat opfordrer til 3-parts topmøde

Den 24. januar (EIRNS) – Kina og Frankrig hilser præsident Vladimir Putins forslag om et topmøde med stats- og regeringscheferne i Rusland, Kina, USA, Frankrig og Storbritannien velkommen – de fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd – med henblik på at diskutere, hvordan man sikrer global fred.

Præsident Emmanuel Macron sagde i går på 'World Holocaust Forum' i Jerusalem: "De fem faste medlemmer af FN's Sikkerhedsråd bærer i dag et historisk ansvar. Kære Vladimir, jeg støtter dit forslag om at samle os alle sammen. Jeg vil gerne have, at vi når dertil, da det er os, der er garanterne for verdensfreden."

Talsmand for det kinesiske udenrigsministerium, Hua Chunying, sagde ligeledes i dag, at "global ustabilitet og usikkerhed øges, mens multilateralisme og FN's rolle står over for klare udfordringer. Kina støtter Ruslands initiativ til at afholde et topmøde med FN's Sikkerhedsråds faste medlemmer", og tilbyder at koordinere aktiviteterne i forbindelse dermed.

Og i USA tweetede den demokratiske præsidentkandidat Tulsi

Gabbard den 23. januar: "Min personlige forpligtelse over for jer er, at jeg på den første dag af mit præsidentskab vil kontakte lederne af Kina og Rusland for at sætte et topmøde op med henblik på at afslutte den nye kolde krig og atomvåbenkapløb, som uundgåeligt vil resultere i et atomart holocaust". Dette er et ekko af Helga Zepp-LaRouches opfordring den 3. januar til et sådant trepartsmøde for at undgå krig og iværksætte massiv økonomisk udvikling.

Den globale orden har brug for helt nye principper for at sikre verdensfreden, af Helga Zepp-LaRouche

Den 18 januar. I timerne efter mordet på Qasem Soleimani, Irans vigtigste general og i praksis nummer to i den iranske regering, ved et droneangreb nær Bagdads lufthavn, holdt verden vejret i nogle timer. For de fleste tænkende mennesker stod det klart, at vi befandt os på kanten af en potentielt ukontrollerbar eskalation. Derefter fulgte den iranske regerings »moderate« reaktion – et raketangreb på en militærbase i Irak, der benyttedes af de amerikanske tropper, hvor der takket være den iranske advarsel til den irakiske regering ikke var nogle amerikanske tropper, der mistede livet – og for mange mennesker var krisen så overstået. Mit krise-oprøb fra den 3. januar omhandler, at kun et topmøde mellem de tre vigtigste kernevåbensmagters regeringschefer – præsident Putin, Xi Jinping og Trump – vil kunne skabe

grundlaget for en overvindelse af den akutte fare og for en varig fredsløsning i Sydvestasien. Venner af Schiller-Instituttet har viderebragt dette under en international aktionsdag den 15. januar i form af meddelelser, pressekonferencer og interventioner i dusinvis af byer i Nord- og Sydamerika, Europa og Australien til mange hundrede institutioner med den hensigt at skabe et verdensomspændende kor af mennesker, der vil kræve et sådant krisetopmøde.

Men under denne mobilisering for sådant et nødtopmøde mellem de tre præsidenter optrådte der et andet fænomen: Den allerstørste del af befolkningen i de forskellige lande har absolut intet begreb om den akut eksisterende fare for, at den strategiske situation nu som før kan eskalere til en tredje verdenskrig. Slige advarsler er ikke andet end »forsøg på at skabe panik«, Trump har »styr på det hele«, eller »det er alligevel for sent, den tredje verdenskrig finder sted alligevel«: Hele spektrumet fra virkelighedsfornægtelse til pessimistisk resignation udgjorde folkets røst, der i mindre grad udgår fra nogen gennemtænkt analyse, men snarere fra ideologisk motiverede antagelser eller fra en mere kontemplativ end en aktiv politisk holdning.

Men opretholdelsen af verdensfreden i brintbombens tidsalder er det vigtigste eksistentielle tema for menneskeheden overhovedet. Det drejer sig altså ikke om at fremkalde panik, men om uden illusioner at gøre sig farerne klart for så konsekvent at søge efter veje til at sikre en varig fred i verden. Lad os engang tænke tilbage på dengang under Cubakrisen i oktober 1962, hvor verden efter udstationeringen af amerikanske mellemdistanceraketter på et NATO-støttepunkt i Tyrkiet, og den derpå følgende transport af sovjetiske mellemdistanceraketter mod Kuba befandt sig på randen af en atomkrig i 13 dage. Hvilket offentligheden var fuldt bevidst om – men hvor kommunikationen mellem præsidenterne Kennedy og Khrusjtjov og militære eksperter på begge sider, og dermed krisestyringen, befandt sig på et helt andet niveau end i dag,

hvor der mellem juni 2019 og 15. januar 2020 har været omfattende »radiotavshed« mellem USA og Rusland.

Under missilkrisen i 1983, da Pershing II og SS20-missilerne i Europa befandt sig i et konstant affyringsberedskab med en flyvetid reduceret til tre minutter, talte politikere som Helmut Schmidt gentagne gange om faren for 3. Verdenskrig, og der var hundredetusinder af mennesker på gaderne, der protesterede mod denne fare.

I dag er den strategiske situation langt mere kompleks og farlig, men offentlighedens bevidsthed om det, eller endda bare en debat af det, er praktisk talt ikke-eksisterende.

Det grænser til en hån og en fordømmelse af befolkningen, når vestlige tænketanke, politikere og medier taler om behovet for at forsvare de demokratiske landes »regel-baserede orden« imod diktaturer og autokratiske regimer i verden. Det vigtigste skridt i retning af dagens strategiske kaos var Tony Blairs tale i Chicago 1999, hvor han udskiftede den internationale lov, der er fastlagt i FN-pagten med »Blair-doktrinen«, dvs. retten til såkaldt »humanitære interventioner«, som i USA igen førte til »Responsibility to Protect«-doktrinen (Forpligtelsen til at beskytte). Som Rusland og Kina imidlertid har insisteret på, og som Trump selv fremhævede i sin FN-tale i 2019, er det alene respekten for absolut suverænitet, der garanterer en fredelig sameksistens mellem staterne.

Blair-doktrinen dannede baggrunden for de efterfølgende interventionskrige, der alle var baseret på løgne, og som førte til regimeskifte, farverevolutioner, kaotiske tilstande og tab af millioner af liv, hvilket vi i dag oplever i Sydvestasien. Under påskud af at forsvare demokrati og menneskerettigheder fortsætter repræsentanter for denne »regel-baserede orden« med en politik med at »regimeskifte« regeringer, der ikke ønsker at underkaste sig diktaterne fra en »unipolær verden«, hvad enten det er den britiske ambassadør i Iran, der var modig nok til at lede studerendes

demonstrationer mod Rouhani-regeringen (!) eller tænketanken for den tyske regering, Deutsche Gesellschaft für Auswärtige Politik (Det Tyske Udenrigsråd, DGAP), der skriver: »Først Hong Kong og derefter Taiwan – demokratiet indtager Kina.« Det har længe været åbenlyst, at regimeskifte-operationer mod stedfortræder-stater ultimativt er rettet imod regimeskifte i Rusland og Kina.

Når man dertil lægger de af USA indførte og af dets forbundsfæller accepterede ændringer i militærdoktrinerne, altså USA's »Prompt Global Strike«-doktrin der indførtes nogenlunde samtidigt med Blair-doktrinen, opbygningen af et globalt raketforsvarssystem, som Rusland ser som en klar inddæmningspolitik, USA's ensidige opsigelse af INF-aftalen om mellemdistanceraketterne, USA's ensidige udtræden af JCPOA-atomaftalen med Iran, NATO's udvidelse østpå og for eksempel den provokerende planlægning af den forestående NATO-manøvre »Defender Europe 2020«, hvor der sidst i februar skal sendes op til 40.000 soldater til Polen og De baltiske Lande, og hvor Rusland omvendt installerer nye våbensystemer, der svækker USA's raketforsvarssystem voldsomt, så bør det stå klart for enhver, hvor usikker verdensfreden er.

Og når geopolitikerne taler om kappestriden mellem de vestlige demokratiers højt priste idealer og de autoritære diktaturer, så er dette også drevet af panik over, at det transatlantiske finanssystem står foran et »frygteligt sammenbrud«, sådan som George Soros' tidligere kollega Jim Rogers for nyligt udtrykte det. Kinas program med Den Nye Silkevej, som 157 lande efterhånden samarbejder med, er derimod yderst succesfuldt trods alle advarselsråb.

Den iranske revolutionsgardes nedskydning af det ukrainske fly ved en fejltagelse oven på mordet af general Soleimani, bør få det til at stå klart for enhver, hvor stor ret den tidligere øverste general i Bundeswehr Harald Kujat har, der gentagne gange har advaret om faren for en atomkrig udløst af uheld, af cyberangreb, hacking, tekniske svigt eller af misforståelser.

Præsident Putin reflekterede over denne fare i sin nylige tale om nationens tilstand og fremsatte et ekstremt vigtigt forslag. Putin understregede:

»Vi kan se, hvordan uforudselige og ukontrollerbare forhold udvikler sig i verden, sådan som det i de sidste uger og dage har fundet sted i Mellemøsten og Nordafrika, hvordan regionale konflikter hurtigt kan udvikle sig til fare for hele det internationale samfund. Jeg er overbevist om, at det er på høje tid med en alvorlig og direkte diskussion om grundprincipperne for en stabil verdensorden og om de øjeblikkelige problemer, menneskeheden står over for..... De stater, der stiftede De Forenede Nationer bør gå foran som et eksempel. De fem atommagter bærer et særligt ansvar for menneskehedens eksistens og efterfølgende udvikling. Disse fem nationer bør begynde med at gennemføre forholdsregler, der kan tilsidesætte forudsætningerne for en verdensomspændende krig og udvikle tilløb til at sikre den stabilitet på planeten, der kan tage fuldt hensyn til de politiske, økonomiske og militære aspekter af de moderne, internationale forhold«.

Denne alvorlige diskussion af de principper, som en varig orden for hele menneskeheden må hvile på, er bydende nødvendig. I stedet for at holde fast i Geopolitikken og i den nyeste tid også »Geoøkonomiens« tilbageskuende og farlige begreber bør de europæiske stater tage del i Den nye Silkevejs store muligheder.

Blot to eksempler på, hvad dette kan medføre: Kina har i de forløbne 40 år ikke blot bragt 850 millioner af sine egne borgere ud af fattigdommen og givet udviklingslandene et perspektiv for håb om at overvinde deres underudvikling. Kina har i det samme tidsrum virkeliggjort det største skovplantningsprogram i menneskehedens historie. Den nationale folkekongres forpligtede i 1961 alle kinesere i en alder fra 11 år og opefter til hvert år at plante tre nye træer, hvad der har haft til følge, at Kina har plantet flere træer end hele resten af verden tilsammen; alene mellem 2000 og 2010

plantede kineserne 56 milliarder træer.

De principper, som verdensordenen nødvendigvis må opbygges på, er menneskehedens fælles mål. Den liberale elite i Europa og USA ville gøre klogt i at nytænke præmisserne for deres eget, mod profitmaksimering indrettede system og et samarbejde med Den Nye Silkevejs program om økonomisk opbygning af Sydvestasien og Afrika. Det Europæiske Industri- og Handelskammer i Beijing frygter, at Europa blot vil blive et påklistret, ubetydeligt marked i den ene ende af Eurasien, dersom det ikke indtager en konkurrencebetonet rolle til Den nye Silkevej. Lige det modsatte er tilfældet: Europa har kun et fremtidsperspektiv, dersom det opgiver geopolitikken og i stedet samarbejder aktivt med Rusland, Kina og USA på grundlag af principperne af den menneskelige verdensorden.

Det er derfor nødvendigt, at alle kræfter i Europa, der er interesseret i at sikre verdensfred, støtter op om et hastetopmødet mellem Putin, Xi Jinping og Trump.

Et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er den eneste løsning for at undgå krig. Dansk oversættelse af vigtigt webcast fra 8 januar 2020.

STUDIEVÆRT HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet: Velkommen til den ugentlige webcast med vores grundlægger og præsident, Helga Zepp-LaRouche. I dag er den 8. januar 2020, og man kan sige, vi er gået ind i det nye

år med både et enormt potentiale for positiv udvikling, men også en ildevarslende advarsel om faren for atomkrig. Dette har at gøre med mordet i sidste uge på Soleimani, lederen af den iranske »Revolutionsgardes Quds Styrke«. Der er sket meget i de sidste par dage omkring dette, så vi vil starte med en opdatering fra Helga om, hvad der udspiller sig mellem USA og Iran.

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Vi er i en meget alvorlig situation, hvilket meget vel kunne være optakten til 3. verdenskrig. Jeg tror, at alle fornuftige parter i verden vil erkende dette, og kun krigsmagerne jubler over mordet på general Qasem Soleimani. Jeg vil henlede jeres opmærksomhed – publikum og tilhørere – på en meget vigtig video, som blev optaget med min afdøde mand, allerede for mere end 20 år siden: Den blev kaldt »Storm Over Asien.« Og jeg vil gerne, at man vil tage sig tid til at se den. For her peger han med forbløffende erkendelsesmæssig klarhed på »the great game« – det store [geopolitiske] spil, som Det Britiske Imperium kører imod Rusland og Kina, og det som vi ser udspille sig lige nu, er faktisk netop dette scenarie.

[<https://youtu.be/-695NtUNSII>; <https://larouchepac.com/20200107/video-three-times-larouche-forecast-todays-crisis-and-way-out>]

Se, der er mange ting, der kan siges om det, og vi vil komme ind på noget af det; der florerer mange historier, fortolkninger og så videre, men lad mig starte med et andet punkt: Der er en løsning. Det lyder måske vanskeligt, men efter min opfattelse er der kun én løsning, og det er et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping med henblik på at diskutere og planlægge en intervention. Fordi jeg mener, at intet mindre kan gøre det... intet mindre vil være tilstrækkeligt til at nedtrappe denne ekstremt komplekse situation.

For indeværende har den iranske respons været forholdsvis behersket. De advarede den irakiske regering 30 minutter før de foretog deres begrænsede gengældelses-angreb mod to irakiske baser, der er hjemsted for amerikanske og, tror jeg, også Nato-styrker. Se, dette korte øjeblik giver faktisk

mulighed for en nedtrapning, fordi iranerne foretog en gengældelse, så de kan redde ansigt internt og sige, at de ikke lod dette attentat forblive ubesvaret. Det kan også give præsident Trump en chance for at nedtrappe; faktisk holder han lige nu – mens vi taler – selv en tale, så vi kan ikke tage hans ord med i betragtning. Men Trump har mange gange sagt, selv efter attentatet imod Soleimani, at han ikke ønsker krig og ikke ønsker regimeskifte; så vi er nødt til at vente og se. Vi ved endnu ikke, hvad han vil sige.

Men, hvad jeg foreslår, er faktisk en løsning. Fordi, naturligvis er situationen meget rodet. Det iranske folk er absolut i oprør. Der er en meget stor anti-amerikansk stemning lige nu, så alt, der alene kommer fra amerikansk side, er sandsynligvis ikke tilstrækkeligt. Men, hvis vi fik et topmøde mellem præsidenterne Xi Jinping, Putin og Trump, og de udarbejdede en plan, en omfattende plan med udstedelse af sikkerhedsgarantier til iranerne – og dette vil være nødvendigt, fordi den eneste grund til, at iranerne ønsker et atomvåbenprogram, er, fordi de ved, at Israel har omkring 200-300 atomspræghoveder, og de føler sig ubeskyttet. Så hvis der kunne tilvejebringes en sikkerhedsgaranti for Iran, ville det absolut være en vigtig ingrediens.

Men så skal der også etableres et samarbejde med disse – de tre vigtigste magter i verden – for at lægge en omfattende fredsplan for hele Sydvestasien på bordet; en plan som ret let kunne udformes, fordi Kinas politik med den Nye Silkevej allerede spiller ind på forskellige aspekter af regionen. Der er investeringer i så henseende i Iran og i Pakistan, og kineserne har forpligtet sig til at hjælpe med genopbygningen af Syrien; Assad har netop sagt, at den eneste måde, hvorpå man kan rekonstruere Syrien, er ved hjælp af den Nye Silkevej. Og der eksisterer allerede en plan mellem den irakiske premierminister og Kina, et aftalememorandum for en olie-for-teknologi-aftale, hvor Irak sælger olie til Kina, og Kina på sin side vil opbygge infrastrukturen, industrien og landbruget i Irak.

Så der er allerede elementer af dette til stede. Men for at sikre, at der absolut ikke kommer en anden provokation, og at

der ikke er andre ting, der går galt, fordi det er egenskaben ved store krige, og i særdeles verdenskrigene, at de aldrig opstår som en følge af, hvad folk har planlagt, men at der er stor fare for en fejlkalkulation, for at ting går galt. Så for at forandre det nuværende paradigme tilbundsgående, og få et hastetopmøde mellem de tre præsidenter, må folk gøre sig klart, at vi befinder os på randen af 3. verdenskrig. Og jeg appellerer faktisk til Jer, vore seere og lyttere, om at I hjælper med denne mobilisering: Vi har startet en international mobilisering med en erklæring, som jeg fremlagde sidste fredag, umiddelbart efter mordet på Soleimani, hvori vi opfordrede til præcist dette hastetopmøde. Denne opfordring er blevet til en underskriftsindsamling. Underskriftsindsamlingen udsendes bredt i USA og internationalt, og jeg vil bede Jer om at få den via linket [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presidents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/>] – og downloade den, cirkulere den i jeres egne netværk, e-mails, Facebook, Twitter, sociale medier; få det rundt til venner og kolleger. For kun hvis vi har et internationalt kor af mennesker og kræfter, der kræver, at et sådant topmøde finder sted, kan vi sammen skabe momentum for at vende denne situation: Så dette er min øjeblikkelige appel til Jer. Der bør ikke finde nogen diskussion sted, som ikke kræver dette topmøde. Dette er et vigtigt, internationalt fokus for at vende denne situation.

SCHLANGER: Helga, jeg blev interviewet på Radio Sputnik fra Washington DC i dag, og værterne støttede denne idé, men de var meget fascinerede af, at du tog initiativet til den, og de ønskede især at vide, hvad du mener Putin kan gøre, som ikke kan udføres af en anden. Og jeg sagde til dem, at jeg ville spørge dig for at få dit svar på det.

ZEPP-LAROUCHE: For det første har Putin vist sig at være en glimrende strateg. Allerede for fem måneder siden bragte han hele regionen sammen; han lagde pres på saudierne, på Israel, på Tyrkiet – faktisk er Putin i Tyrkiet i dag; han er der for at deltage i en ceremoni med åbning af »TurkStream«-gasledningen. Han var også i Damaskus. Han har selvfølgelig forbindelser til alle relevante regeringer, og de har alle en

interesse i at have et godt forhold til Rusland.

Jeg tror, at iranerne på nuværende tidspunkt under ingen omstændigheder vil stole på Trump eller USA alene uden garantier fra Putin og Xi Jinping; men med en kombination af disse tre ledere, mener jeg, at de reelt repræsenterer lederskabet i verden, og at det er en intervention af den kaliber, der kræves for at afvende faren for krig. Så jeg mener, at enhver, der tænker over det, kan forstå, at det er, hvad der skal til for at nedtrappe en situation, der næsten er ude af kontrol, og som har et enormt potentiale for at eskalere – at kun med den tillid, som nogle lande har til Kina, andre til Rusland, og atter andre til USA... men som du kan se det på »dødvandet« i FN's Sikkerhedsråd, hvis man ikke bryder det, vil den ene part altid stå hårdt over for den anden part, og man vil ikke kunne løse det.

Der er brug for dette hastetopmøde. Og jeg tror, at der på præsidentniveau er en klar intention om at løse det; ikke nødvendigvis overalt på regeringsniveau i Washington, som er meget splittet, og det kan vi vende tilbage til om et øjeblik. Men jeg mener, at Trump adskillige gange har gjort det meget klart, at han ønsker at have et godt forhold til Rusland, på trods af alle vanskeligheder med at forsøge at forbedre situationen i forholdet til Kina. Og jeg tror, at hele kuppet, og alt fra Russiagate til rigsretssagen, blev udarbejdet netop for at afspore Trumps intention. Så hvis man tænker det igennem, mener jeg, at det er den eneste duelige løsning på problemet.

SCHLANGER: Du nævnte før den video din mand lavede, »Storm over Asien«. Selv før det, 15-20 år tidligere, i 1975 mener jeg, rejste han til Irak og fremsatte et forslag om olie for teknologi. Så dette nye forståelsespapir mellem Irak og Kina er i virkeligheden noget, han lagde frem for mange år siden. Hvordan tror du, at sådan noget kunne fungere?

ZEPP-LAROUICHE: Det er meget enkelt: Det, som min mand udviklede i 1975 efter hans rejse til Irak, blev kaldt »Oasis-planen«, og det var idéen om den nøgleingrediens, der mangler i hele regionen... hele ørkenstrimlen fra den atlantiske kyst i

Afrika gennem Sahel, Sahara, gennem Saudi-halvøen og Mellemøsten, og derefter ind i Kina og helt op til det nordlige Kina... man har denne utrolige strimmel af ørken, der vokser. Og der er ingen planter i hele regionen. Jeg fløj en gang over det, og jeg kiggede ud af vinduet, og det er forbløffende – man skimter efter en oase, og der er bare ingen. Så dette forslag fra min mand [tilbage] i 1975 var ideen om, at man er nødt til at tilvejebringe en masse nyt vand ved hjælp af moderne midler. Umiddelbart kan man aftappe grundvandsmagasinerne, men de er begrænsede. Sidenhen er der brug for fredelig energi, små atomreaktorer, for afsaltning af enorme mængder vand, som kan bruges til kunstvanding; der kan også anvendes moderne teknologier såsom ionisering af atmosfæren, som allerede bruges i nogle af Golfstaterne og Israel. Jeg tror også, der kan skabes masser af nyt, frisk vand til kunstvanding, til landbrug, til genplantning. Og så kan der bygges infrastruktur som en forudsætning for industrialisering.

Og hvis man tager den eksisterende kinesiske plan for den Nye Silkevej, Bælte- og Vej-Initiativet, som blev foreslået af præsident Xi allerede i 2016, da han besøgte Iran, Saudi-Arabien og Egypten, og hvor han allerede da foreslog at udvide Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen. Og i mellemtiden har man Kina-Pakistan-Økonomiske Korridor (CPEC); man har Assad og Kinas løfte om at rekonstruere Syrien på denne måde; Der var adskillige store konferencer i Golfstaterne, hvor det står klart, at de arabiske stater også har en enorm interesse. Iran har også gode forbindelser med Kina. Og naturligvis har Tyrkiet mange gange udtrykt, at de ønsker at være en integreret del af det.

Så hvis blot man udvider Bælte- og Vej-Initiativet til hele regionen, ville det være meget let. Og jeg sagde for mange år siden – lige som min ægtemand, vi har altid arbejdet sammen om dette – at med de store naboer i regionen, Rusland, Kina, Indien, Iran, Egypten, og også Tyrkiet, endog Saudi-Arabien og selv Israel... alle kunne de indse, at det er til deres fordel at arbejde sammen for udviklingen af hele regionens velstand.

Hvis USA ville indtage en positiv holdning til dette, kunne

investorer tjene så mange flere penge på at skabe det største »boom« man kan forestille sig, snarere end at tillægge kontrollen med olien alt for stor betydning. Fossile brændstoffer, olien, er begrænset, den burde alligevel ikke bruges til energi, og hvis man havde et reelt økonomisk investeringsprogram, der var mange, mange gange større end Marshall-planen, kunne der opnås langt større overskud, og det ville være et incitament for mange iværksættere til at engagere sig. Desuden er europæerne – Tyskland, Italien, Frankrig, alle disse lande er opsplittede på grund af flygtningekrisen: Hvis man ville starte en fælles udvikling af alle de store lande, som jeg lige har nævnt, inklusive Indien, der har en interesse i det, f.eks. i Afghanistan, og naturligvis også situationen omkring Kashmir, Pakistan, som kun kan løses, hvis man har en integreret udviklingsplan. Flygtningekrisen kunne løses meget let, hvis man udvikler Sydvestasien og naturligvis Afrika. Så jeg tror, at en sådan intervention er nødvendig.

Nogle gange, har man brug for et chok: Der er brug for den chokerende bevidsthed om, at vi er ved at sprænge verden i luften, hvis vi ikke ændrer paradigmet; et chok, der kan forvandles til en mulighed. Og mange mennesker har nævnt, at det kinesiske skrifttegn for »krise« er det samme som for »mulighed«. Og jeg tror, at hvis vi nu har et kor af mennesker rundt om i verden, folk der er bekymrede over faren for krig, som er bekymrede over de uendelige krige, der må afsluttes; ja, så arbejd sammen med os! Lad os slutte os sammen og skabe en atmosfære, hvor det folkelige pres for et sådant topmøde er så overvældende, at det finder sted.

SCHLANGER: I forlængelse af, at du har præsenteret løsningen på krisen, er en af de ting, der er kommet op, at præsident Trump tog skridt til... hans meddelelse for flere måneder siden om tilbagetrækning fra Syrien, [hvor] alle forudsagde forfærdelige konsekvenser, men det fungerede, og blev koordineret med Erdogan, med Putin og selv med Assad. Derefter rejste han til Afghanistan og talte om at trække tropper tilbage fra Afghanistan. De mennesker, der forsøger at afsætte ham med rigsretssag, gik amok, krigshøgene i Repræsentanternes Hus og Senatet i begge partier modsatte sig det. Jeg tror, at

vi ud fra dette synspunkt er nødt til at se på spørgsmålet om, hvordan denne nylige, denne nuværende krise blev fremskyndet. Hvad var rækkefølgen af begivenheder, der førte til den? For der er nogle meget klare indikationer på, at det er de samme mennesker, der er ude efter at afsætte Trump og som er imod hans fredsprogram, og som der støtter en krig med Iran. Kan du gennemgå en lille smule af denne rækkefølge, Helga?

ZEPP-LAROUICHE: Ja. Der er faktisk en meget interessant artikel af Patrick Lawrence, der er en meget fængslende person; han var den første, der allerede i 2017 i det amerikanske magasin The Nation bragte historien af William Binney om, at der ikke var noget russisk hack. Og så for to dage siden havde han havde en artikel i Consortium News [<https://consortiumnews.com/2020/01/06/patrick-lawrence-the-iranian-generals-intent/>], som jeg også vil opfordre vore lyttere til at læse, fordi der er mange tvivlsomme kilder man ikke kan stole på; men læs denne artikel og dan jeres egen mening: For det, han siger, er en meget interessant hypotese. Han siger, at der faktisk er omstændigheder, som tyder på, at det ikke var Trump, der beordrede mordet. Nu ved jeg, at der overalt er mange mennesker, der reagerer stærkt på, hvad Trump sagde, og nogle af disse udsagn er ganske vist også utilgivelige – jeg mener, man kan ikke sige, at et lands kulturarv nu skal ødelægges. De forsøgte at trække i land på det punkt, og det er fint, men Trump er bare undertiden lidt uberegnelig, og jeg tror, at alle i hele verden ved det. Men det betyder ikke, at han organiserede dette snigmord.

Hvad Patrick Lawrence antyder, og han er selvfølgelig en kilde med gode forbindelser i efterretningskredse, er at det var en »paladsrevolution«, at det var den samme kombination af mennesker, der allerede forsøgte, og gentagne gange effektivt saboterede Trumps politik over for Nordkorea, Syrien, den Persiske Bugt generelt – han peger på aksen mellem Pompeo, forsvarsminister Esper og Milley, formanden for generalstaben. Jeg tror, at Milley var den person, der præsenterede Trump for »muligheder« for, hvad der kunne gøres, og drabet på den øverste militære leder i et andet land, som tilfældigvis også er nummer to i det pågældende land, sætter naturligvis gang i

en række af begivenheder; der, hvis der ikke er en seriøs indgriben for at nedkøle konflikten, potentielt kunne gå helt ud af kontrol. Ingen ved deres fulde fem ville give præsidenten for USA en sådan valgmulighed, men der burde have været bestræbelser for med bestemthed at sige: »Dette er IKKE en mulighed.« Men det skete ikke.

I stedet fortalte Pompeo og Esper tilsyneladende Trump, at der var fare for et umiddelbart forestående angreb på amerikanske installationer og personale; for da Trump derefter offentliggjorde denne meddelelse, var det det, han sagde.

Hvis man nu ser på forløbet, hvordan det udviklede sig 10 dage før snigmordet, var der adskillige bombeangreb på en militærbase i Irak, som tilhørte Kataib Hezbollah, hvilket ikke er det samme som det libanesiske Hezbollah, men det er en irakisk paramilitær organisation, der var meget involveret i at bekæmpe IS. Efter disse angreb, som var en reaktion på en granatbeskydning – de var anklaget for at have beskydt en irakisk base tidligere – efter disse bombeangreb, var dernæst demonstrationerne foran den amerikanske ambassade, som blev afblæst. Men dette var forspillet til angrebet på general Soleimani.

Adskillige personer, der inkluderede den irakiske statsminister Abdul-Mahdi, fortalte det irakiske parlament, at Soleimani var på vej til at mødes med Abdul-Mahdi, og at han var på en diplomatisk mission for at forhandle mellem Saudi-Arabien og Iran for at forsøge at finde en eller anden måde at forsones sunni- og shiamuslimerne på, og dette var faktisk beordret af det Hvide Hus, af Trump selv. Med det samme stod Pompeo frem i går og sagde: »Nej, der var ingen sådan mission«, men Abdul-Mahdi sagde, at der var en sådan mission, og hvem end der nu udførte dette angreb, vidste tydeligvis præcis, hvor denne drone skulle ramme, fordi de vidste, at Soleimani ville være til stede på dette tidspunkt, ligesom den stedfortrædende leder af en vigtig milits, der også blev dræbt, og flere andre personer.

Men som vi hørte fra andre militærekspertter, sker denne slags angreb ikke bare ud af den blå luft. Der er faktisk en liste

med mål, hvilket, i dette tilfælde, er blevet udarbejdet af USA's CENTCOM (USA's centralkommando) Afdeling Orange, som vidst nok er placeret i South Carolina lige nu. Og disse er, med andre ord, lister på mulige mål, og dette skulle aldrig nogensinde være sket. Og Trump blev simpelthen stillet i en situation, hvor han var nødt til at redde ansigt, fordi alt var allerede forberedt.

Pompeo har ikke fremlagt nogen beviser, og naturligvis er dette alt sammen stadig hypotetisk. Jeg synes, at der er brug for en seriøs efterforskning; jeg mener, at der må fremlægges beviser. Men jeg tror, at dette er en meget plausibel hypotese af, hvordan det skete, og konklusionen, som Patrick Lang drager, er, at det er de samme personer, som er involveret i retsforfølgelserne – dette kommer faktisk også fra en række Trump-tilhængere, og folk som ikke støtter Trump – som siger: »Hvorfor skulle vi lytte til de samme aviser og samme kredse, som folk generelt kalder den »dybe stat«, der er involveret i »Russiagate«, i retsforfølgelserne, og imod Trump, og som tydeligvis nu udbreder dette syn? Hvorfor skulle vi pludselig tro på disse personer?«

Så jeg opfordrer jer til at betragte situationen: Det er mere komplekst end det ses ved første blik, og i betragtning af de absolutte uhyrligheder omkring Trump, hvilket sker som et resultat af dette, tror jeg, at et klinisk syn på alt dette er desto vigtigere.

SCHLANGER: Jeg synes, at et af de mere overbevisende argumenter om dette kom fra oberst Lawrence Wilkerson, den tidligere stabschef for Colin Powell, da Powell fremlagde de falske beviser om Iraks masseødelæggelsesvåben i FN. Wilkerson kom med en kort erklæring, hvor han sagde: »Ubestridelige beviser?« Har vi ikke hørt dette før? Ønsker vi at gentage de samme fejl igen og igen?

Og jeg tror at vigtigheden af en undersøgelse af dette er afgørende, men for folk, der ønsker at støtte præsidenten, er det bedste ikke, at lade som om dette er en amerikansk brydekamp, og at hoppe op og ned og heppe, hver gang der er nogen som bliver ramt. Man må begynde fra det højere strategiske standpunkt. Og jeg tror, Helga, at dette er det

vigtige ved at kigge på ting som videoen »Storm over Asien« og på, hvem der på længere sigt drager fordel af sådanne slags krige. Og du har været meget oprigtig i din besluttsomhed om at overvinde den geopolitiske doktrin. Er det ikke i sidste ende det, som vi har at gøre med, og det, som Præsident Trump må affinde sig med?

ZEPP-LAROUCHE: Jo. Jeg mener, at Det Britiske Imperiums kontrol, hvis vi går tilbage til »The Great Game«, til Sykes-Picot-aftalen, til Bernard Lewis-planen, til Samuel Huntington, til Brzezinski; alt dette var geopolitik, som udtænkt af Mackinder, af Haushofer-doktrinen, den ondsksfulde idé, at man måtte forhindre en sammenhængskraft af den eurasiske landmasse, fordi det ville være til skade for de atlantiske magter, nemlig USA og Storbritannien – og at denne doktrin, at man bliver nødt til at manipulere – og da briterne efter 1. verdenskrig opdelte regionen, med Sykes-Picot-aftalen, gjorde de det bevidst! Samuel Huntingtons latterlige bog »Civilisationernes sammenstød«, som jeg for mange år siden pinte mig selv med at læse, – denne fyr havde intet kendskab til nogen af de kulturer og religioner, som han snakkede om – men dette er en håndbog for manipulationer.

Dette må nu ophøre. Og grunden til, at jeg siger, at vi har brug for et samarbejde i denne krise, nu, mellem Putin, Trump, Xi Jinping, og forhåbentlig vil Narendra Modi også deltage i dette samme topmøde – og senere, det er ikke en eksklusiv klub, men andre lande er bestemt også velkomne til at samarbejde – men vi har brug for en kernegruppe, USA, Rusland og Kina som et minimum, forhåbentlig tilslutter Indien sig, men de tre førstnævnte er de vigtigste; hvis de ville gå sammen og sige: Vi forstår at menneskeheden har nået et punkt, hvorfra der muligvis ikke er nogen vej tilbage, og at vi derfor må overvinde dette, og udvikle en fredsplan for regionen, som har været plaget af 19 års krig i Afghanistan, hvor mange millioner af mennesker har mistet livet. Trump sagde, at dette har kostet USA syv billioner dollars, det har kostet millioner af civile livet, mange tusinde amerikanere, og det bliver nødt til at stoppe. Og jeg er absolut sikker, 100 % sikker på, at hvis der kunne skabes et internationalt miljø, hvor man havde et kor af stemmer, af lande, af

fredsgrupper, af religiøse grupper, som – der er allerede flere som er mobiliserede gennem underskriftsindsamlinger m.m. – hvis alle disse ville sige: Vi har brug et højere niveau for samarbejde, da er det muligt.

Men jeg mener at vi har brug for en sådan verdensomspændende mobilisering for at få dette til at ske, og det er derfor at jeg appellerer til Jer: Deltag i vores bestræbelser, tilmeld Jer vores nyhedsbrev, del underskriftsindsamlingen med alle I kender, og lad os virkelig få en sådan mobilisering. Fordi det er et meget alvorligt øjeblik i historien.

SCHLANGER: Lad mig bare gentage hovedpointen igen: Løsningen er til stede, men det kræver din aktive medvirken. Gå ind på vores hjemmeside, dér findes appellen fra Helga Zepp-LaRouche; du kan underskrive denne, udbrede den, indsende den som leder til aviser, gøre alt hvad du kan for at skabe en modpol til krigskampagnen, som kommer fra de samme folk, der forsøger at afsætte præsidenten. [<https://schillerinstitute.>]

Med dette sagt, så ses vi igen i næste uge.

Følg med i Schiller Instituttets ugentlige internationale webcasts med Helga Zepp-LaRouche på:

www.schillerinstitut.dk

**Aktionsdag for en enestående
løsning:
Skab fred gennem et Trump-Xi-
Putin-topmøde, inkl. afskrift**

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche den 15. januar 2020

Helga Zepp-LaRouche bragte klarhed til en situation, som har efterladt mange mennesker forvirrede, desorienterede og/eller fatalistiske, mens de prøver at forklare den strategiske fare i kølvandet på USA's snigmord på den iranske leder Soleimani. Begyndende med Putins stærke advarsler i løbet af hans tale til nationen, påpegede hun, at der er betydningsfulde personligheder, som forstår hvorfor et hastetopmøde mellem Trump, Putin og Xi er nødvendigt, såsom den tidligere tyske forsvarsekskluderingschef Willy Wimmer, der sagde, at snigmordet satte verden på randen af tredje verdenskrig.

Hun gennemgik den britiske rolle i denne krises udvikling, fulgte dens rødder tilbage til midten af det 19. og det 20. århundredes imperiale geopolitik, frem til deres rolle i at forme krigsfraktionen i USA i dag. Krigskampagnen finder sted samtidigt med, at det neoliberale finanssystem accelererer mod et kollaps. I denne sammenhæng er det indtrængende nødvendigt, at vores seere og støtter forstår hvordan et samarbejde imellem stormagterne, på de strategiske og økonomiske områder, er den eneste måde hvorpå farerne skabt af imperiet kan overvindes.

Hun opfordrede seerne til at deltage i mobiliseringen, og at mestre de store idéer der er nødvendige for at forhindre at blive fanget i de fælder, der stilles af dem der nægter at erkende, at hvis vi forbliver i deres paradigme, vil det føre til menneskehedens udryddelse.

Afskrift på engelsk:

Schiller Institute New Paradigm Webcast, January 15, 2020

With Helga Zepp-LaRouche

Day of Action for a Unique Solution: Build Peace through a Trump, Putin, Xi Summit

HARLEY SCHLANGER: Hello, I'm Harley Schlanger from the Schiller Institute, welcome to our webcast today with our founder and President Helga Zepp-LaRouche. Today is Jan. 15th, 2020: Today is an International Day of Action by the Schiller Institute and LaRouche PAC, to bring together the forces in the United States and around the world to insist upon an emergency summit of Presidents Trump, Putin and Xi to address the crisis that's emerged between the United States and Iran. Helga, this was your call: You made this emergency resolution. How would you think this is going to function? It's going to require the American people, especially, to demand this, isn't it?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Yes. Because, as we have gone into this mobilization to try to suggest to many people in the world, and in the United States and Europe, that such a summit must occur, to get out of the danger of confrontation which is now clearly escalating, and not really resolved at all between the United States and Iran, that you have to have a different level of approaching this whole question. We were talking to many, many people in the streets, in other discussions

... remarkable confusion in the population. You had people who said, there is no war danger, Trump has it all under control; or, it's too late anyway. So people had absolutely emotional reactions and very little understanding of why we are saying this war danger exists.

So, today as you mentioned, we have an International Day of

Action: We had friends of the Schiller Institute and associates mobilizing on five continents. We were in New York, near the Trump Tower, the United Nations; many other cities in the United States, but also Stockholm, Copenhagen, Frankfurt, Berlin, Paris, even in Australia; and Latin America, Lima, Peru. We tried to put this same focus on the agenda on five continents around the globe, trying to intersect with many political forces around the world, with the idea to create a chorus, a chorus of people demanding that we were on the verge of World War III, and that is not an exaggeration at all. And we absolutely must change the agenda, because if you leave things as they are right now, the danger that things could go out of control completely is imminent.

This was, by the way, not only our view: Today, Putin gave his state of the nation address before the Federal Assembly, and there he basically picked up on the same line, saying that if you look at the developments in the recent weeks in Southwest Asia and North Africa – clearly referring to Libya – that we are in a situation where a regional conflict very clearly could become something affecting the whole global security situation. And he said it's absolutely high time that the five founders of the United Nations, start to really establish a new order which makes these dangers impossible, and start to discuss the principles on which such a new order has to be built. I don't disagree with that: If you have a meeting of the five permanent members of the UN Security Council, the important thing is that you have the three most powerful nations sitting already at the table – namely, the United States, Russia, and China. You have, then two others, France and Great Britain, which I understand Putin's position that he would make a suggestion like that. I think given the fact that Macron, in the recent period, has made several statements and taken action to make the point that no solution can be found without Russia, I think France could even play a positive, or at least neutral role. The big question, naturally, is the British role, but having three of the most powerful nations,

they would have less opportunity to do their usual kind of destabilization.

So I think the important thing about it is that Putin, obviously, in the same way, sees the danger of this escalation. Lavrov, the Foreign Minister, suggested Russia to mediate in the relationship between the United States and Iran; and so, I think that is all going in the right direction.

But, it's really important that people do not just say, "this is my opinion, there's going to be war, or Trump has it all under control." I have studied, and I know you have, Harley, we have studied this matter of how the situation in Iran, in particular, could be the cockpit for a global nuclear escalation, and this is not something we are saying on the top of our head, just saying it like that, but there are certain principles: Because if you target Iran, it is really Russia and China, and anybody who has studied the history of the region, and looked at the question of geopolitics, going way back to the inventors of geopolitics – Haushofer, Mackinder, Milner – before that, you know that it's not Iran which is at stake, but it is really Russia and also nowadays, China.

I would urge people not to be opinionated about this: Study military history, study what we have published in many articles about it in the past; study why even the use of even one nuclear weapon has immediately the danger of an uncontrollable global nuclear war. And take it seriously, because it is.

SCHLANGER: You mentioned that there are some people who think that this kind of statement from you is an overreaction. But I think we're actually getting some very interesting reflections of people who are saying something very close to what you are: for example, Willy Wimmer, a former official in the German Defense Ministry for many years; even Wolfgang Ischinger of the Munich Security Conference, issued a strong statement

talking about why Putin is the one who should be involved in this. This is actually reflecting that there are some people who see what you're saying.

ZEPP-LAROCHE: Yes. I think that Willy Wimmer put out a new statement today, on the day of Putin's address to the nation, where he said that with the assassination of Gen. Qasem Soleimani, we are on the verge of a global war, and that is completely appropriate to talk about the danger of an imminent third world war. I think this is really important, because we're not saying this to scare people, or to just create panic. But unless you realize that that danger exists, and I think also the fact that Angela Merkel went to Moscow with Foreign Minister Heiko Maas, and then very quickly – not all of a sudden, but relatively quickly, they have now organized a conference on the Libya situation for this coming Sunday in Berlin, where Merkel has invited both Trump and Putin! Now, there is so far no confirmation that either one of them is coming. From the U.S., it's only Pompeo and O'Brien, but I think this also reflects a recognition that you have to bring people to the negotiation table.

Now, concerning the Libya issue as such, the military leader of the Libya National Army Khalifa Haftar, has not signed the ceasefire agreement, which he could have signed in Moscow, but it's not ruled out that he will attend the Berlin conference. But I think there is a general recognition among older people who have the experience of world war, in Europe for sure – I think in the United States it's different for the very reason that the United States has not been involved in any international war which would have affected American soil; the United States obviously was involved in many foreign wars, but they never had the experience of having a war on American territory since the Civil War. And that is very different in Europe, where especially Germany, I think there is a deep, deep – I would almost say a genetic memory in the Germany population, at least the older ones, who know what the horrors

of world war are. And I think therefore, this whole push by Annegret Kramp-Karrenbauer, the German defense minister, to now push to send German troops to Iraq, German troops in Africa, German Navy in South China Sea – this goes very much against the experience of Germany in two world wars.

The French and the British have a slightly different attitude because of their colonialist background, but I think that there are many people who really understand that this is a very grave situation – and Wolfgang Ischinger, of all people, he's the head of the Munich Security Conference, he's a completely dyed-in-the-wool Atlanticist, and he says Putin is absolutely crucial to get him involved in this situation. So, this all reflects that people really got shocked when this assassination of Soleimani happened. I know some people in the United States also don't have that same view, but this has a very erosive effect on the international order: It has a bad effect on Kim Jon Un, for sure, because he will now remember what Bolton had said about Saddam Hussein and Qaddafi, and the North Korea thing is at a halt in any case. But it also has a bad effect what should young people around the world think, if you can simply do these kinds of things.

And I'm not blaming Trump, because Trump is in a completely difficult situation, because he's surrounded by the same people whom he had attacked not very long ago as "the military-industrial complex," and the Articles of Impeachment could be introduced into the Senate today.

But I think it's also very clear, we cannot continue on this line, especially because it *clearly* shows the hand of the British in the design of this whole escalation.

SCHLANGER: And one of the obvious points is that President Putin is very active, at this moment. You see him with the Libya situation; you see him intervened in Syria – he was just in Syria recently to meet with Assad; he's intervening in Ukraine with Zelensky; and also now offering to mediate in

Iran. One of the major points in the attack on Trump, was to keep him from working with Putin, which brings me to this question you raised about the British role: The British were caught in the act of stirring up some of the regime-change sentiments in Iran, and the Iranian Foreign Ministry called them on that. What was that about, Helga – the British ambassador in Tehran?

ZEPP-LAROUCHE: Before I say something about that, let me just add, that Putin, in his speech of today, also said that Russia would open *all* historic archives concerning the Second World War, because it was extremely important to reestablish truth and facts, instead of the lies going around the globe on these issues. Which brings me to remind people that President Trump could *also* release all documents, because the role of the British in Russiagate, in the whole Christopher Steele affairs – I mean, there is the weapon of releasing documents, and I think that that is absolutely crucial.

Now, the Iranian Foreign Ministry completely attacked the role of the British ambassador in Tehran, who apparently even started the demonstrations against the Rouhani government. As you remember, there were hundreds of thousands of people in the streets in Tehran and other Iranian cities, after the assassination of Soleimani, but then, when the Ukrainian aircraft was shot down by mistake by the Iranians, and it now looks and that's what the Iranians have vowed to totally investigate, you had students in Tehran and many other cities, in anti-government/pro-American stance, which apparently was led, or triggered, or at least manipulated by the British ambassador. And the Iranian government – I think Rouhani himself – said the British should not forget that they're no longer the Empire, where the Sun doesn't set around the globe, and they basically threatened retaliation if this would not stop.

I think this is very important: Because if you look at it, at the surface, naturally, it's Trump, it's Pompeo, it's the U.S.

government who's in this showdown with Iran. But, it goes back, way back – we had talked about this already last time, but I want to repeat it – it goes back to the doctrine of geopolitics, of absolutely preventing the countries of the so-called Eurasian land-mass to cooperate economically; it goes back to the “Great Game” of the 19th century against Russia; it goes back to the Bernard Lewis doctrine, the Samuel Huntington “Clash of Civilizations,” Brzezinski playing the Islamic card – there is a long historical tradition of trying to manipulated this region. The Sykes-Picot agreement during World War I was set up to create the conditions after the war for future manipulation. So you have to take all of that into account to then see how this recent escalation was set up: I mentioned it in my statement from Jan. 3: [<https://larouchepac.com/20200103/helga-zepp-larouche-statement-assassination-qasem-soleimani>] that the whole setup was prepared, when Bolton, in April of 2019 put the entire Revolutionary Guard – that is, the Iranian army – on the terrorist list. Because, according to that logic, then, any kind of attack would be sufficient to make such strikes. You know, they have a long drone list anyway. So, then Trump, after the Iranians shot down the drone, I think it was June, in the Strait of Hormuz, Trump said (who knows what egged him on, or what was the environment), he said, if one more American is killed, then he would consider strikes against Iran. Now, that is a difficult and dangerous thing to say for any state leader – remember, this was Obama saying this red line concerning Syria, which almost led to an attack on Syria by the United States in 2013; and we now know, through the cables which were leaked, that the British ambassador in Washington at that time, Sir Kim Darroch, he wrote in cables back to London that it just takes an attack on one more American, and then there will be war, or strikes against Iran. He also, in these same cables, wrote that it was his job, as British ambassador in Washington, to “flood the zone,” meaning that they should influence all the people Trump is talking to, that Trump would have a habit of telephoning in the evening to

people in Washington and elsewhere to try to find out what their thinking was, this Darroch basically said, we have to control this entire environment; we have to whisper into Trump's ears, so that we create a completely controlled environment. And that was the setting!

And then, if you look how, even after Bolton is out, Pompeo is essentially continuing exactly the role Bolton had before. And if you look at the speech he gave at the Hoover Institution in Stanford University on Jan. 13, it is an incredibly bloodcurdling speech, which clearly is not the same intention as Trump. But people should watch this Pompeo speech in Stanford, to get a sense of what is the environment Trump is in.

[<https://www.hoover.org/news/secretary-state-pompeo-addresses-stanford-university-hoover-institution-following-strike-irans>]

SCHLANGER: I think one of the important things in Darroch's cables, was a reaction when Trump stopped the attack against Iran, when the U.S. drone was shot down: That angered the British terribly, because they thought that was going to cause a reaction, but Darroch wrote: One more act like that could cause another turnaround for Trump.

I wanted to mention one other thing about this British ambassador to Tehran, who was apparently at one of the memorial services when he was involved in leading a walkout of students in a demonstration, very much reminded me of Victoria Nuland handing out cookies and \$5 billion in Maidan square in the Ukraine situation in 2014.

Helga, one of the important things which is also part of the context for this situation, is the ongoing disintegration of the neo-liberal economic system, and this is something which there's been very little focus on, because with the impeachment, with the danger of war, there has hasn't been a whole lot said about it. But you've been following this thing

very closely – what’s the latest with the helicopter money and the insane effort to try and keep this system going?

ZEPP-LAROUCHE: I think we are in clearly approaching the helicopter money phase of this meltdown of the system. Yesterday, alone, the Federal Reserve pumped into another \$82 billion in repo money, and it is now reported that this will go on, probably, until mid-February at least, but it may go on until summer. Jim Rogers, who is the cofounder of the Quantum Fund – together with Soros, he’s now separated from Soros – but he said, that the debt after 2008 has “skyrocketed” everywhere, and that he foresees a “horrible end,” that the central banks will keep pumping money up to the point where many investors will say, look, we don’t want this anymore, and then there will be a big crisis, and they will pump even more money, and then it will come to a horrible end. And he said, this will be the worst thing I have ever experienced in my whole life.

Now, take it for what it is – it’s the opinion of somebody who’s part of this same system, but I think it is useful to remind people that we absolutely need the Four Laws suggested by my late husband: Glass-Steagall globally, immediately; we need a national bank in every country; we need an international credit system, a New Bretton Woods system; and if there is such a UN Security Council meeting, it’s either that body of the G20, or some combination thereof, but since they will not do it, this is why we push for the summit of Xi Jinping, Putin, and Trump, as an absolute, urgent intervention to bring the world into order, not only on the question of the war danger, but also to say this system is about to blow, we have to have this package proposed by Lyndon LaRouche.

One immediate situation is Argentina. Yesterday, the largest province of Argentina, the Buenos Aires, on Jan. 6, this happened already, they could not pay \$250 million. The federal government in Argentina said they couldn’t bail out that province, either, and there’s more money coming due. And if

this turns out and develops into a complete debt crisis, you will have the derivatives problem with the swaps, and this could be the trigger for the collapse of the system. And there are many other such triggers.

So that all underlines the absolutely urgent need to really go for a reform, a reorganization for this entire financial system before it is too late.

SCHLANGER: I think it's important, also, that if you look at the fourth of the LaRouche's Four Laws, the science-driver side of it, it's a perfect opportunity for the United States to work with China, with the Belt and Road Initiative, with space cooperation, and also what you've called for, in terms of dealing with Southwest Asia, these new platforms of infrastructure. And yet, we see, again, the crazed anti-China lobby in the United States Congress and the media, saying that China's the enemy, when, in fact, working with China would be the solution, wouldn't it?

ZEPP-LAROUCHE: I think the whole world would greatly profit: Instead of trying to contain China, – Pence, for example, made another raving speech against China; Pompeo compared China again to, I think Stalin, or something – it's just completely out of this world.

If you look, really, at what China is doing, naturally, they're growing, their economy is doing better than the economies of many other countries, but why? Because they continue to put emphasis on innovation, they just announced that they have now the first smart, high-speed, autonomous railway – I find this completely fascinating, because they have prepared this new railway, which will go between Beijing for the Winter Olympics and Paralympics in 2022, to all the different cities where the actual Olympics are taking place. Normally it would take 3 hours by train to get to these places in some mountainous regions; but with this smart, fast train, it will go down from 3 hours to 1 hour and even 45 minutes.

This will be a train which will have an automatic driver – there is a human in it for emergencies who can intervene, but otherwise, it's full automated; robots will help passengers to check in; there will be G5 technology, everything will be completely digitized. And I think this is really incredible.

So rather than trying to contain that, which you will not be able to do, unless you want to have World War III and extinguish the whole human species, why not cooperate with China? China has offered this many times, and even in his recent New Year's speech, Xi Jinping offered to all nations to participate and cooperate, and I think that's the only way to go.

If you look at Southwest Asia, we have had many discussions, and people have a hard time to imagine, what is "building the peace." There are left groups who are anti-war, and while it is important to be anti-war and to warn against the dangers, that is not sufficient: You have to know how to build the peace. And if we would really work together with the United States, Russia, China, India, hopefully the European countries, to reconstruct the war-torn areas of Southwest Asia, from Afghanistan, Iraq, Syria, Yemen, it would be really easy to have a gigantic reconstruction. And my husband, in a video some years ago, said, look this region has been at war for thousands of years, because we have this historic tribal, and ethnic, and religious contradictions. But is that the condition for mankind for eternity? I don't think so. There are also incredible traditions in this region, for example, the Persian history had an incredibly rich culture! The Caliphate of Baghdad of al-Mansur and Harun al-Rashid, they turned Baghdad at that time into the most developed city of the world, around 800 BCE. They brought in all the knowledge from around the world, all the people who would bring discoveries, and technologies, they would be weighed in gold, and at that time Baghdad was the most knowledgeable and most developed city.

So there are ways how you can reconnect, with Persian history, with the whole tradition of the ancient Silk Road, which went through this entire region. So there is absolutely the possibility to create peace. It would only function if – the first condition is Trump, Putin, and Xi Jinping have to take the initiative, because otherwise there is no credibility; only if the three work together is there any hope that you can accomplish that. And therefore, I would actually ask all of you, our viewers, make sure this program, and also Harley's morning update, which he does every day, is spreading – get it to your contacts, your friends, your social media. Help us to make this mobilization. Because while we have the Day of Action today, we are not stopping at that: because you have a tremendous social ferment. For example, the Yellow Vests, the strikes in France are continuing, there will be on Thursday, tomorrow, after three days of strikes, there will be huge demonstrations in France: We will intersect them, we will bring in this perspective of the summit of the three Presidents. There will be many demonstrations in Germany, among the German farmers, and other groupings. And this will not stop.

So I'm asking you, join this international chorus, and help us to build it, of people who say, "we have to overcome geopolitics, we have to establish a higher level of reason, and that is very, very urgent," because nobody knows if the next time you have some incident, that the whole thing can be stopped. We were absolutely close to World War III, and we are not out of the danger zone, at all: So join our efforts.

SCHLANGER: Helga, I have nothing to add to that summary. I think it's very important that people recognize: This is a moment where action must be taken – not talk, not being a spectator. You can go to our website and get the resolution that was drafted by Helga on the call for the emergency summit, and make sure it gets out widely to everyone. [<https://schillerinstitute.com/blog/2020/01/09/call-for-presid>

ents-trump-putin-xi-to-convene-emergency-summit-to-address-danger-of-war/] And have the discussions that are necessary.

Is there anything further you want to add, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: I think, today is Martin Luther King, Jr.'s birthday, and King was one of the people who knew that peace is only possible through development. He was about to push that for the entire world, not just for the United States, when he was assassinated. He should have been President of the United States, and as my husband should have been President of the United States, but it's these ideas which will determine if the human species will exist in the future or not. So, shape up and get on that level of thinking.

SCHLANGER: OK, Helga. Thank you very much, and we'll be back next week.

ZEPP-LAROUCHE: Hopefully.

International aktionsdag: Trump, Putin, Xi må afholde hastetopmøde for at afværge krig og påbegynde udvikling

Den 15. januar (EIRNS) – Dagen i dag, den 15. januar, Martin Luther King Jr.'s fødselsdag, er af Schiller Instituttet og dets tilknyttede organisationer overalt i verden udpeget som

en international aktionsdag, til afholdelse af møder og kontakter til institutioner for at give deres besyv med på den presserende nødvendighed af, at præsidenterne Trump, Putin og Xi indkalder til et hastetopmøde for at afværge faren for krigsudbrud i forbindelse med krisen i Iran og Irak. Der kan ikke være nogen tvivl om, at Dr. King ville tilslutte sig fuldt ud.

Alt imens præsidenterne Trump og Rouhani begge har antydnet, at de afstår fra enhver umiddelbar militæraktion, indebærer den fortsatte ustabilitet i regionen risikoen for, at verden endnu en gang kunne "gå i søvne" ind i en verdenskrig, som det skete i 1914.

Under præsident Trumps tale i det Det Hvide Hus om morgenen den 8. januar, efter Irans missilangreb på amerikansk-irakiske baser, udtrykte han sin påskønnelse af, at ingen blev dræbt i angrebet, og at Iran har gjort det klart, at de 'holder sig tilbage'. Vigtigst er nok, at han også opfordrede til en helt ny tilgang til krisen – erstatning af den forulykkede iranske atomaftale (JCPOA) med igangsættelsen af nye forhandlinger med Iran og alle underskriverne af JCPOA – dvs. ikke alene Tyskland, Frankrig og Storbritannien, men også Rusland og Kina. Hvis en sådan proces skulle blive indledt, ville den bringe Rusland, Kina og USA sammen for ikke alene at behandle spørgsmålet om Irans atomvåbenpotentiale, men også en samlet løsning på det regionale kaos. Trump har gentagne gange opfordret til at få amerikanske tropper ud af regionen, alt imens han også opfordrer Iran til at fjerne dets militære styrker fra hele regionen. Endnu vigtigere er det, at Ruslands og Kinas tilstedeværelse i drøftelserne giver Iran et grundlag for at stole på eventuelle foreslåede sikkerhedsgarantier, alt imens Kinas Bælte- og Vejinitiativ kunne skabe rammerne for genopbygning af de nationer, der er blevet ødelagt i de amerikansk-britiske 'regimeskiftekrige' – forhåbentlig med deltagelse af alle nationer, inklusiv USA, i denne presserende, moralsk nødvendige proces.

Til forfærdelse for mange i hans kabinet, sagde den britiske premierminister Boris Johnson tirsdag til BBC, at han tilslutter sig Trumps forslag vedrørende Iran. "Fra det amerikanske perspektiv," sagde Johnson, "er det en mangelfuld aftale... Lad os erstatte den med Trump-aftalen. Det er hvad vi gerne ser. Præsident Trump er en stor beslutningstager i egne og mange andres øjne. Lad os arbejde sammen om at erstatte JCPOA og få Trump-aftalen i stedet." Det står ikke klart, hvorvidt Johnson og Trump har koordineret deres handlinger.

Det er en lovende dag. Anklagepunkterne i rigsretssagen, der af det korrupte og mislykkede Demokratiske Parti er grebet ud af den blå luft, skal overleveres til senatet i dag, onsdag; rigsretssagen begynder i næste uge. Endvidere skal USA og Kina i dag underskrive den historiske første fase af en handelsaftale, det første skridt i hvad der må blive til en proces, som løser problemerne med handelsbalancen, og tager fat på den langt mere afgørende nødvendighed af samarbejde mellem USA og Kina om at genopbygge de vestlige nationers smuldrende finansarkitektur, og samarbejde om Bælte & Vej-genopbygning af de tidligere koloniserede nationer i Afrika, Asien og Latinamerika.

Det er et historisk øjeblik – hvorvidt verdens borgere, hver især, vil kigge indad for at finde frem til det der virkelig er universelt, mere dyrebart end livet selv, og handle med henblik på at forme fremtiden for den menneskelige race i retning af værdighed og lykke; eller være smålige og passive, og tillade at verden forfalder til barbarisme – det er betydningen af denne aktionsdag.

Putin, Trump, Xi – Alle tre må mødes nu for at erstatte krig med økonomisk udvikling

Deltag i Schiller Instituttets aktionsdag, onsdag d. 15. januar, for at udvide støtten til Instituttets "Opfordring til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig" fra d. 7. januar. Aktivister på fem kontinenter vil mobilisere borgere, regeringsmedlemmer, diplomater og institutioner til støtte for appellen fra Schiller Instituttets præsident, Helga Zepp-LaRouche.

D. 15. januar, som er Dr. Martin Luther Kings fødselsdag, er en dag for forsamlinger og aktiviteter på passende steder, og på de sociale medier, hjemmesider og alle former for engagement. Schiller Instituttet beder alle om at fejre Dr. Martin Luther Kings idéer og livsværk ved at organisere for fred gennem udvikling, som beskrevet i opfordringen til et hastetopmøde.

Hoved begivenheden, internationalt set, vil være ved FN i New York City, fra kl. 12 til 15, onsdag d. 15. januar.

Fra appellen som har cirkuleret verden over siden d. 6. januar:

Underskriv opfordringen til præsidenterne Trump, Putin og Xi om at indkalde til et hastetopmøde for at tackle faren for krig

Hvis verden skal undslippe en spiral af gengældelser og modgengældelser i kølvandet på drabet på den iranske generalmajor Soleimani og den irakiske vicegeneral Muhandis, må præsidenterne for USA, Rusland og Kina indkalde til et hastetopmøde for at drøfte den aktuelle krise i Sydvestasien

og løsningen på denne krise.

For 75 år siden stod USA, Rusland og Kina sammen i den globale kamp, der besejrede fascismen, og i dag må disse præsidenter handle i samdrægtighed for at redde freden.

Den 3. januar udsendte grundlægger af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, en hasteerklæring, der konkluderede: "Det er klart, at der mellem præsident Trump – som lovede at afslutte de uendelige krige og allerede har taget adskillige skridt i den retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en hensigt og en evne til at udmanøvrere krigshøgene og etablere et samarbejde på et højere niveau. Dette potentiale er grunden til, at kuppet – 'Russiagate' og nu rigsretssagen – er blevet iscenesat imod Trump. Nu er tiden inde for disse tre fremragende ledere til at opfylde det potentiale, som det historiske forsyn har skænket dem."

Kun et Trump-Putin-Xi-hastetopmøde kan forhindre krig.

Schiller Instituttets ugentlige webcast med Helga Zepp-LaRouche d. 8 jan. 2020

I denne uges webcast fremhævede Helga Zepp-LaRouche sin appel for et hastetopmøde mellem præsidenterne Trump, Putin og Xi

med henblik på at nedtrappe spændingerne i Mellemøsten og skabe en omfattende fredsplan for regionen. Mens chokket fra USA's droneangreb, der dræbte den iranske general Soleimani, skubbede verden i retningen af en endnu større konflikt, skabte det samtidig et nøgternt øjeblik, som gjorde det entydigt klart, at en omfattende fredsplan bør være prioritet, og dette kan kun ske gennem samarbejdet mellem USA, Rusland og Kina.

Helga henviser også til Patrick Lawrences nyeste artikel i Consortium News, hvor han kalder droneangrebet for en "paladsrevolution" af medlemmer fra udenrigs- og forsvarsministerierne. Læs hele artiklen her.

PATRICK LAWRENCE: The Iranian General's Intent

Global krig eller global udvikling? Der er ingen tredje vej

Den 5. januar (EIRNS) – Det irakiske parlament stemte i dag for, at regeringen trækker den officielle invitation til USA til at indsætte militære styrker i deres land tilbage. Selvom mange af de sunni-muslimske og kurdiske parlamentsmedlemmer ikke deltog i afstemningen, vedtog et beslutningsdygtigt [flertal] resolutionen, som anbefalet af premierminister Adel Abdul-Mahdi, der [nu] forventes at underskrive den. Den bestrider ikke, at tiltaget er gengældelse for det ulovlige amerikanske angreb i deres land, der dræbte lederen af Irans Quds-styrke, Qassem Soleimani, men snarere hedder det:

"Regeringen afstår fra at [forny] sin anmodning om bistand fra den internationale koalition, der bekæmper Islamisk Stat på grund af afslutningen af militære operationer i Irak og opnåelsen af sejr. Den irakiske regering vil arbejde for at afslutte tilstedeværelsen af udenlandske tropper på irakisk område og forbyde dem at bruge dens landjord, luftrum eller vand til det ene eller andet formål. "Wall Street Journal" rapporterede, at parlamentarikerne under og efter mødet sang: "Ud, ud, besætter! Nej, nej til Amerika! Nej, nej til Israel! "

Præsident Donald Trump kunne med tilstrækkelig støtte fra offentligheden benytte lejligheden til at gøre, hvad han havde til hensigt at gøre fra begyndelsen – at trække de amerikanske styrker ud af "de endeløse krigszoner".

Iran holder i mellemtiden tre dages landesorg, efter at liget af den dræbte Soleimani er vendt tilbage til Iran. Hundredetusinder af mennesker fylder gaderne i flere byer, hvortil liget vil blive bragt før begravelsen i Soleimanis hjemby Kerman.

EIR har erfaret, at aftalerne, der blev underskrevet mellem den irakiske premierminister Abdul-Mahdi og den kinesiske premierminister Li Keqiang under Mahdis rejse til Kina i september sidste år, omfattede en aftale med Kina om "olie-for-genopbygning", med henblik på en kæmpeudvidelse af Kinas igangværende investeringer i genopbygning af Iraks ødelagte olieindustri og andre projekter. Aftalen krævede, at de betydelige kinesiske betalinger for irakiske olieopkøb placeres i en særlig sikret fond, som sidenhen vil blive brugt som kredit til genopbygningsprojekter, herunder jernbaner, landbrug, industri-parker med mere.

Da Abdul-Mahdi vendte tilbage til Irak, eksploderede landet imidlertid i anti-regerings (og anti-Iran) demonstrationer, alt imens de Iran-støttede shia-militser blev indsat for at knuse demonstrationerne og dræbte ca. 460 demonstranter under processen. Dette fremtvang Abdul-Mahdis tilbagetræden, idet

han dog forbliver som fungerende premierminister (på grund af manglende evne til at opnå enighed om en erstatning), men således legalt set ikke er i stand til at gennemføre aftalen. EIR-medarbejder Hussein Askary bemærker, at Abdul-Mahdi, som olieminister i 2014, havde arrangeret en lignende aftale med Kina, som [dog] blev saboteret, da ISIS overtog det meste af landet.

Det må til enhver tid holdes i erindring, at den overhængende katastrofe blev skabt af Bushs invasion i Irak i 2003, baseret på falske forudsætninger, hvilket præsident Trump præcist har beskrevet som den værste fejltagelse begået af denne nation nogensinde.

Denne krise, der indebærer ekstrem risiko for regional eller endda global krig, kommer samtidig med, at den amerikanske kongres vender tilbage til Washington med den forventede rigsretssag mod præsident Trump i det amerikanske senat. Formatet for denne indeværende fase af kupforsøget imod præsidenten fra britiske og Obama-administrationens efterretningsagenter (hvis forbrydelser nu er under efterforskning af justitsminister Barr og den særlige efterforsker rigsadvokat John Durham) er endnu ikke lagt fast. Det står ikke engang klart, hvorvidt de paniske og hysteriske demokrater vil overlevere rigsretsanklagepunkterne til senatet, som det kræves i loven, da det er mere end tydeligt, at der ikke engang identificeres en forbrydelse i de to paragraffer, og at demokraterne søger efter mere – hvad som helst – som de kan føje til sagen.

Dertil kommer den stigende sandsynlighed for et sammenbrud på kort sigt af de massive gælds- og afledte bobler i de amerikanske og europæiske finansielle systemer. Tusinder af afskedigelser af bankansatte, oprettelsen af "dårlige banker" til at dumpe de værdiløse papirværdier, og likviditet for milliarder af dollars, som centralbanken, Federal Reserve, pumper ind i det amerikanske banksystem, har ikke formået at dæmme op for tidevandet. Fortsat negative produktionstal i USA

og Europa igennem mange måneder forringer realøkonomien yderligere, selv inden et kollaps af boblen. Den tidligere centralbankdirektør Ben Bernanke advarede lørdag Foreningen af Amerikanske Økonomer (American Economics Association) om, at en sænkning af rentesatserne ved den næste nedgangsperiode ikke kan fungere, når de allerede befinder sig på eller endda under nulpunktet, så Federal Reserve skal være parat til at udvide de kvantitative lempelser enormt, og en sådan 'likviditetspumpe', med risiko for skabelsen af en hyperinflationær boble, "må gøres til en permanent del af den amerikanske centralbanks værktøjskasse." Bernanke er naturligvis notorisk fortaler for Milton Friedmans 'helikopterpenge'.

Verden befinder sig ved et vendepunkt. Helga Zepp-LaRouche har opfordret præsidenterne Trump, Putin og Xi Jinping til straks at afholde et topmøde, der sigter mod at forhindre at Iran-krisen eskaleres til krig, for at undgå "søvnøgangeriet ind i en global krig", som det skete med Første Verdenskrig. Hun bemærkede, at Iran netop har afsluttet en militærøvelse med de russiske og kinesiske flåder.

Samtidigt må den amerikanske befolkning – især Trumps støtter i begge politiske partier – handle for at imødegå anti-Rusland og anti-Kina-hysteriet, også inden for Trumps eget kabinet, der holder ham tilbage i forhold til at realisere hans intention om at opbygge venskabelige relationer til de øvrige historiske og kulturelle stormagter. En genopbygning af de vestlige nationers økonomi afhænger af et sådant nederlag til den britiske imperialistiske opdeling af Verden i blokke, der bekriger hinanden, og vil samtidig gendanne det "Amerikanske System" efter Hamiltons principper i USA. Dette er arven efter LaRouche, hvis tid [nu] er kommet.

Øjeblikkeligt hastetopmøde blandt præsidenterne fra USA, Rusland og Kina for at redde verdensfreden og definere samarbejde mellem landene der besejrede fascismen for 75 år siden!

Af Helga Zepp-LaRouche:

Med mordet d. 3. januar på den iranske generalmajor Qassem Soleimani, kommandør af Revolutionsgardens Quds-Brigade, og nationalhelt i Iran, såvel som Abu Mahdi al-Muhandis, vicekommandør af Iraks folkelige Mobiliseringsstyrker, gennem et droneangreb nær den Internationale Lufthavn i Bagdad, er verden konfronteret med faren for en optrapning af gengældelser og modgengældelser, som ikke blot kunne føre til krig i hele Sydvestasien men ud over denne region.

Pentagon skrev i en erklæring, der fulgte med Præsident Donald Trumps underskrift på angrebsordren, at Soleimani "aktivt udviklede planer for at angribe amerikanske diplomater og servicemedarbejdere i Irak og i regionen". Meddelelsen påstår, at General Soleimani og hans Quds-styrker var ansvarlige for hundredvis af amerikaneres død og for tusinder af sårede, og at angrebet havde til hensigt at afskrække fremtidige iranske angrebsplaner.

Som talskvinden for det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, påpegede, var det FN's Sikkerhedsråds ansvarsområde at lave en juridisk vurdering af angreb på landes ambassader, og at Washington ikke havde anmodet om et ekstraordinært møde i FN's Sikkerhedsråd om spørgsmålet. Tydeligvis fandt Pentagon det ikke nødvendigt at gøre dette, eftersom AUMF-loven ("Tilladelse til Brug af Militære Midler mod Terrorister") fra 2001 tillader USA's militær at angribe enhver bevæbnet gruppe, som anses at være en terrortrussel. USA's udenrigsministeriums officielle betegnelse af IRGC (den Iranske Revolutionsgarde) i april 2019 som "terrorister" – et tiltag som både den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver John Bolton og udenrigsminister Mike Pompeo stærkt understøttede, gjorde det lovligt for USA's væbnede styrker at angribe individer forbundet med IRGC, under en hvilken som helst omstændighed der kunne forekomme. På det tidspunkt skrev oberst Pat Lang (tilbagetrådt) følgende på sin blog:

"De neokonservative tumper (Pompeo Bolton, Hannah, osv.) tror måske at Irans reaktion på denne krigserklæring vil være underkastelse til deres vilje, men efter min mening er dette meget usandsynligt. Efter min mening er det mere sandsynligt, at IRGC vil tage denne nye virkelighed til efterretning og forberede sig på krig med USA."

Med mordet på Soleimani er oberst Langs advarsel, om at denne betegnelse som en udenlandsk terrororganisation (af IRGC) kunne føre til krig, tættere på at blive til virkelighed. Så, selvom Bolton ikke længere er en del af administrationen, har hans konfrontationspolitik skabt en meget farlig arv – en opsætning til krig – for Trump. Og, ikke overraskende, skrev Bolton på Twitter her til morgen: "Tillykke til alle der var involveret i at eliminere Qassem Soleimani. Længe under opsejling, var dette et afgørende slag mod Irans ondskabsfulde Quds-Styrkers aktiviteter verden over. Håber dette er det første skridt til regimeskifte i Teheran."

Som forventet lovede Irans religiøse leder Ali Khamenei "barsk

hævn", og store mængder mennesker forsamledes i forskellige iranske byer, imens de skreg dødstrusler mod Trump og udtrykte deres had mod amerikanere. Hvad enten meningene om Soleimani fra andre kræfter i Vesten eller i Sydvestasien er, er det et faktum, at han sikkert har gjort mere end nogen anden til at bidrage til sejren over IS, Daesh, al-Nusra, al-Qaeda, osv., og repræsenterer en nationalhelt i den iranske befolknings øjne. Hvad også kan forventes, har diverse iranske stedfortrædere i regionen omgående lovet hævnaktioner, mens den irakiske regering har bekendtgjort, at de den 4. januar vil introducere et lovforslag i det irakiske parlament for at afslutte det legale grundlag for det amerikanske militærs tilstedeværelse i Irak.

I betragtning af den ekstreme kompleksitet af Sydvestasiens historie i form af etniske og religiøse stridigheder, de århundrede gamle manipulationer af (primært) det Britiske Imperium med dettes "Great Game" mod Rusland, og denne regions forvikling med alle verdens atommagter, er der ikke noget spørgsmål om at denne nuværende eskalation har potentialet til at løbe ud af kontrol, ligegyldigt hvad de kræfter involveret i kuppet mod Trump måtte tænke. Hvis der er noget man kan lære fra militærhistorien, er det erkendelsen af at krige næsten aldrig forløber som planlagt. Hvis folk ville have vidst hvordan 1. og 2. Verdenskrig ville have forløbet, ville de ikke have begyndt dem.

Før nogen yderligere optrapning mellem USA, Iran og deres stedfortrædere sker, må alle fredselskende mennesker i verden støtte op om et øjeblikkeligt topmøde mellem præsidenterne fra USA, Rusland og Kina, nu, i samme ånd som Mødet ved Elben (mellem USA og det tidligere Sovjetunionen). Det er åbenlyst, at der mellem de tre præsidenter, præsident Trump – som har lovet at afslutte alle endeløse krige og allerede har taget flere skridt i denne retning – og præsidenterne Putin og Xi, er en intention om og en evne til at omgå krigsmagernes manøvrer og etablere et højere niveau for samarbejde. Dette

potentiale er grunden til at kuppet – "Russiagate" og nu rigsretssagen – bliver orkestreret mod Trump. Det er nu tid til, at disse tre fortræffelige ledere opfylder det potentiale som historiens forsyn har skænket dem.

Pelosis løgne udstiller den kriminelle hensigt bag kup-komplottet imod Trump

Den 15. december (EIRNS) – Rigsretskuppet – og Trump har kaldt det et kup, og det er et kup – kan faktisk give betydeligt bagslag. Oligarkiet – i USA, Storbritannien og internationalt – er i panik, da Horowitz-rapporten har afsløret USA's og de britiske efterretningsagenteres kriminelle sammensværgelse for at gennemføre et kup mod præsident Donald Trump. Selv Der Spiegel i Tyskland udkom med en forsidehistorie, der udtrykte deres rædsel for, at Trump, trods 'Russiagate' og svindlen med rigsretssagen, ser ud til at ville vinde det næste valg.

Bill Binney – den tidligere leder af den tekniske afdeling hos National Security Agency (NSA), der udformede programmerne til at finde terrorister, men trak sig tilbage da programmet i stedet blev brugt til at spionere på stort set alle i verden – har vist, at der ikke var noget russisk hack af [email-serveren hos det Demokratiske Partis Nationalkomité (DNC), kernen i 'Russiagate'-svindlen. Han gennemgik beviset herfor på LaRouchePAC's nationale webcast, "Fireside Chat", den 12. december, og er villig til, og ivrig efter, at få denne historie ud i hele USA og internationalt.

Binney og den tidligere CIA-operatør Larry Johnson, der optrådte sammen med ham på LaRouchePAC's telefonkonference,

pegede på det faktum, at general Michael Flynn, den tidligere chef for 'Defense Intelligence Agency' (DIA) i Obama-administrationen og Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, var udpeget som et mål i 'Russiagate'-heksejagten, netop fordi han havde afsløret, at Obama-administrationens bevæbning af såkaldte "moderate oprørere" i regimeskifte-krigen mod Bashar Assads regering i Syrien faktisk gik til al-Qaida-terroristnetværket – og værre endnu, at Obama-administrationen gjorde dette med fuldt overlæg. Set i optikken af Obamas og det britiske efterretningsnetværk var Flynns forbrydelse, at han ønskede at etablere venlige bånd med Rusland, ligesom præsident Trump.

Alt dette slår nu tilbage imod kupmagerne, både dem i USA og dem i Storbritannien, Ukraine og andre steder. Som præsident Trump tweetede i dag, står den tidligere FBI-direktør Comey, der ledede 'Russiagate'-svindlen, nu til seriøs fængselstid.

I hendes ugentlige strategiske internationale webcast advarede Helga Zepp-LaRouche i dag om, at den igangværende "våbenklirren" i rigsretsprocessen af lederskabet i det Demokratiske Parti, er tegn på desperation; tegn på at de med rette frygter, at de ved valget i 2020 ikke kan vinde en ærlig valgkamp. Ekspert i forfatningsspørgsmål Alan Dershowitz gør opmærksom på, at der skabes en meget farlig præcedens ved at ødelægge den republikanske opfattelse af præsidentsystemet og erstatte det med et britisk parlamentarisk system, hvor man kan slippe af med en premierminister blot på grund af et flertal i parlamentet.

Den britiske imperialistiske opdeling af verden med NATO mod Warszawa-pagten er død. Macron kaldte NATO "hjernedød", mens Trump kaldte det "forældet." Da Sovjetunionen blev opløst i 1991, mistede NATO sin raison d'être, eksistensberettigelse, og konfrontationen med Rusland og Kina opbygges bare for at retfærdiggøre store lønninger til bureaukraterne i NATO-apparatet og i det militærindustrielle kompleks. Det er ikke for sent at sige, at NATO bør erstattes med et helt andet

system, en sikkerhedsarkitektur, der inkluderer Rusland, og som inkluderer Kina, fordi den nuværende konfrontationspolitik fører til krig. Det er klart, at Trump forsøger at have et anstændigt forhold til Rusland og Kina, mens hvis Hillary Clinton var blevet præsident, kunne vi have haft 3. verdenskrig allerede nu. Det er på tide, at NATO pakker sammen. Vi har brug for en ny tilgang, en tilgang der garanterer planeten og menneskeheden en langsigtet overlevelsessevne.

Et skridt i den retning blev opnået i Spanien i denne uge, da COP25-konferencen den 2.-13. december for malthusiansk folkemord under dække af den forfalskede skrøne om "klimaforandringer" faldt pladask omkuld og ikke var i stand til at fremlægge nye diktater om at stoppe den industrielle udvikling under løggen om, at global opvarmning truer den menneskelige race. Mens mange beskyldte præsident Trump for at underminere den malthusianske plan – og denne ros har han fortjent – skyldes det først og fremmest den vedvarende indsats fra LaRouche-bevægelsen igennem de sidste 50 år for at afsløre de britiske malthusianere som stormtropperne i den nye fascistiske bevægelse til retfærdiggørelse af befolkningsreduktion i verden. Med dette nederlag til malthusianerne bør kræfterne for menneskelig fremgang gå i offensiven for fremskridt – for et nyt Bretton Woods, for globalt samarbejde i regi af den Nye Silkevej og for samarbejde mellem de store civilisationskulturer i et nyt paradigme for den menneskelige race.

Klare udsigter lyser op i rummet, alt imens menneskehedens fjender holder fast ved farlige konflikter

Den 2. april (EIRNS) – Aktuelle begivenheder giver forventning om smukke fremskridt inden for banebrydende videnskab – rumforskning og fusionsenergi – og også fortsatte eksempler på den ånd af internationalt samarbejde, der kræves for at nå dem. Men samtidig trues dette prospekt af opblussende konflikt, og endog krig, af neokonservative, neoliberale og "neo-menneskeagtige" aktivister, der handler på vegne af den døde gamle orden med britisk monetarisme og geopolitik. For eksempel mødes repræsentanter for NATO-landene i denne uge i Washington, D.C., i anledning af 70-års jubilæet, og deres ledende dagsorden er indtil videre at lægge planer om at gå til angreb på Rusland.

Baggrunden for dette udfoldende drama, som vil bestemme menneskehedens fremtid, måske i århundreder fremover, er erindringen om Lyndon LaRouches ånd, som indgyder frygt i de britiske imperialistiske lederes hjerter (hvis de da har noget), såsom skribenterne ved *The Times of London* – og indgyder mod i sjælen og samvittigheden hos alle mennesker med god vilje, som var bekendt med LaRouches livsmission.

På månen er landingsmodulet Chang'e-4 og månebilens Yutu-2 i dag vågnet igen efter deres to ugers 'måne-nat', og er tilbage på arbejde. Yutu-2-månebilens har allerede overskredet sin levetid på tre 'måne-dage', men fungerer stadig pænt. Billeder er på vej tilbage til Jorden, og en af Yutu-2's opgaver er angiveligt at opsamle data om alderen på en nærliggende klippeformation. Dette bidrager til mængden af viden og teknologi, der er nødvendig for at opfylde menneskehedens

'uomgængelige udenjordiske mission' (extraterrestrial imperative). I begyndelsen af denne uge vil tre amerikanske astronauter endvidere træne til den internationale rumstation på 'Yuri Gagarin Cosmonaut Training Center' i Rusland.

Det mest spændende i denne uge er Det Kinesiske Videnskabsakademis annoncering af planerne om et nyt fusionsforskningscenter, som vil have integrerede faciliteter til forskellige undersøgelser, herunder magnetisk indeslutning (af plasma, red.) og en 'tokamak' (en fusionsreaktortype, red.) Der er fastlagt en tidsplan for at kunne opbygge fusionskraftværker inden år 2050, og det vil naturligvis kaste gode bidrag af sig til fremdrift af rumfartøjer.

Modstil i kontrast til dette positive perspektiv den konfliktfremmende virksomhed, der fortsat pågår, for at sætte USA op imod Rusland og Kina, og at få USA til at skeje ud og angribe naboer i Sydamerika, og det er tydeligt, at faren er til stede. Drejebogen er det gamle, trætte britiske 'great game', med skabelsen af geopolitiske fælder. NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg er i Det Hvide Hus i dag og taler i morgen i Kongressen ved en fælles session, der traditionelt er forbeholdt stats- og regeringschefer. I går talte Stoltenberg i Bruxelles om et voldsomt anti-russisk fokus for NATO-mødet. "På torsdag vil vi begynde med at drøfte NATO's relationer med Rusland. Rusland fortsætter med at overtræde INF-traktaten Rusland fortsætter med at trodse vores opfordring til at vende tilbage til overholdelse af INF-traktaten, og tiden løber ud. NATO er også bekymret over Ruslands mønster af aggressiv adfærd over for Ukraine og Georgien. .." og så videre.

Ekkoer af samme linje kommer fra den neokonservative flok indenfor præsident Donald Trumps egen regering med hensyn til Venezuela lige nu, samt angreb på Kina over Bælte- og Vejinitiativet i Central- og Sydamerika. Vi vil undersøge de mennesker, der presser på med den britiske politiske dagsorden, og afsløre dem og deres kriminelle udgangspunkt for

det amerikanske folk, som elsker Præsident Trump, i væsentlig grad på grund af hans engagement for verdensfreden.

I de kommende uger, mens vi nærmer os mindehøjtideligheden til juni for Lyndon LaRouches liv, er det tid til at mange amerikanere og verdensborgere kan fås til at tilslutte sig LaRouche ved at tilføje deres navne til appellen for hans frifindelse, og ved at arbejde sammen med os for at sikre, at Lys vision om et nyt paradigme for menneskeheden bliver til virkelighed.

**Bekæmp det morderiske
Britiske Imperium –
opløft menneskeheden til et
nyt niveau af kreativ
tænkning.
Schiller Instituttets
internationale webcast med
Helga Zepp-LaRouche den 1.
marts 2019**

Det underliggende tema for Helga Zepp-LaRouches strategiske præsentation i denne uges webcast fra Schiller Instituttet er,

at i takt med at sammenstødet mellem det gamle og nye paradigme bliver mere og mere åbenbart, er det alene den kvalitet af tænkning, der karakteriserer menneskelig kreativitet, som kan bringe verden til at virkeliggøre de fælles mål for menneskeheden, som det nye paradigme repræsenterer.

Ingen steder var dette mere åbenlyst end i kontrasten mellem begivenhederne i Hanoi, hvor præsident Trump mødtes med Nordkoreas præsident Kim og det ubehagelige cirkus i Washington DC med den beskidte advokat Michael Cohen og de dumme demokrater, der savlede i håbet om at Cohens løgne vil bane vej for en rigsretssag mod Trump. Trump agerede i sine samtaler i Hanoi eksplicit ud fra en samarbejdsvillig strategisk alliance med Rusland og Kina, samt med Sydkorea og Japan, mens pro-kup-styrkerne i Washington gjorde det Britiske Imperiums beskidte arbejde med at holde menneskeheden som gidsler for deres døende system.

Helga præsenterede hvad der kræves for at flytte menneskeheden, ikke blot for at undgå atomkrig, men for at skabe en fremtid der er drevet af den mest spændende udforskning af universet. Med henvisning til de smukke ideer om at lade fremtiden forme nutiden, som hendes mand diskuterede i sin bog, "Der er ingen grænser for vækst", udstedte hun en passioneret opfordring til mobilisering for at vinde denne kamp. erliggende tema for Helga Zepp-LaRouches strategiske præsentation i denne uges webcast fra Schiller Instituttet er, at i takt med at sammenstødet mellem det gamle og nye paradigme bliver mere og mere åbenbart, er det alene den kvalitet af tænkning, der karakteriserer menneskelig kreativitet, som kan bringe verden til at virkeliggøre de fælles mål for menneskeheden, som det nye paradigme repræsenterer.

Læs begyndelsen af Helga Zepp-LaRouches webcast nedenfor.

Bekæmp det morderiske Britiske Imperium – opløft menneskeheden til et nyt niveau af kreativ tænkning

HARLEY SCHLANGER: Hej, jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til vores internationale strategiske webcast i dag, den 1. marts 2019. Grundlægger og præsident for Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche, vil slutte sig til os.

Disse sidste dage skiller sig ud ved dybden af det politiske rænkespil, forskydninger i alle facetter af det strategiske billede, og på en måde ser vi sammenstødet mellem de to paradigmer i et meget skarpt relief. Jeg tror at det rigtige sted at begynde, er hvad der skete i Hanoi, topmødet mellem præsident Trump og Nordkoreas formand Kim Jong-un. Helga, hvad er din udlægning af hvad der skete der?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes det var et skridt fremad. Jeg mener, at både vurderingen fra Trump og også fra den nordkoreanske side er, at de to sider er kommet tættere på hinanden end de var før topmødet. Klart nok opnåede de ikke at få det mulige forventede gennembrud, men i et komplekst spørgsmål som Nordkorea og Sydkorea, som involverer alle de andre strategiske spillere – USA, Kina, Rusland – er dette ikke nødvendigvis en katastrofe, og vel ikke helt uventet at man ikke opnår et gennembrud af den størrelsesorden i løbet af et eller to møder. Så jeg synes, at det er interessant at se, at begge sider – Trump og Kim Jong-un – udtrykte ønske om at fortsætte forhandlingerne. Hvis man ser på kontrasten, hvor absolut hysterisk de vestlige medier er, så sagde de: "Åh, man ser at dette var en fuldstændig fiasko for Trump. Han troede selvfølgelig, at han bare kunne forhandle en forretningsaftale, og han ved bare ikke, hvordan man gør disse ting."

Der var en helt anderledes reaktion fra Rusland, fra Kina, fra Sydkorea, fra Japan; som alle udtrykte den absolutte overbevisning om, at dette er det rette spor, og at det skal fortsætte. Jeg tror absolut, at det er tilfældet. Jeg mener, at de helt utrolige omstændigheder, som viser hvor modbydeligt og absolut ondskabsfuldt det gamle paradigme forsøger at bekæmpe muligheden for, at Trump kan få en aftale om atomafvæbning af Nordkorea med Kim Jong-un, var den Senatshøring med den tidligere Trump-advokat Michael Cohen, der var planlagt til at finde sted præcist samme dag. Hvis man så ser på hvordan dette blev orkestreret, at denne fuldstændige slimede original, Michael Cohen, brugte alle slags ord mod Trump fra plattenslager til racistisk og værre endnu. Helt absurd blev dette, naturligvis af de internationale vestlige mainstream-medier, fremstillet som om at Trump kun holdt Nordkorea-mødet for at aflede opmærksomheden fra det meget vigtigere spørgsmål om Michael Cohens høring; lige nøjagtig det modsatte var tilfældet. De besluttede at bruge Michael Cohen-historien til at skabe det mest ugunstige miljø for et så vigtigt møde at finde sted.

Denne hændelse alene burde sige folk hvad der virkelig foregår, fordi der førhen var en udtalt – eller måske endda udtalt – regel om, at når en præsident eller et statsoverhoved fører vigtige diplomatiske forhandlinger i udlandet, blev det respekteret, og intet ville blive gjort som kunne forstyrre det. Denne hændelse viser virkelig, hvor nedbrudt enhver adfærdskodeks, enhver civiliseret adfærd hos Trumps modstandere er, eller snarere modstanderne af det nye paradigme, og ideen om at man rent faktisk kan have en verden, hvor konflikter bliver overvundet gennem forhandlinger. Jeg synes det viser os hvor barbarisk tonen er blevet, og jeg mener, at det bør falde tilbage på de mennesker, der har udført det. Så med hensyn til situationen omkring Nordkorea som sådan, tror jeg ikke det er en katastrofe. Jeg tror, at processen vil fortsætte, og den russiske talsmand for Vladimir Putin, Peskov, sagde faktisk, at denne diplomatiske situation

mellem de to lande igen er et bevis for, at man ikke opnår fremskridt på en trinvis måde. Det er faktisk det der er tilfældet, fordi verdenssituationen er så kompleks, at man er nødt til at finde løsninger, der tager højde for alle problemerne, ellers gør man ikke fremskridt nogen steder.

SCHLANGER: Lad mig for et øjeblik vende tilbage til denne sammenstilling mellem Trump, der udfører diplomati på højt niveau, og Demokraterne i Kongressen, der bruger Michael Cohen – ikke bare til at distrahere fra hvad Trump gør – men for at afsætte ham fra embedet. Trump pointerede på pressekonferencen bagefter, og også i sine diskussioner der førte op til mødet, at han arbejder sammen med Rusland, arbejder sammen med Kina, med Japan og Sydkorea. Efterfølgende talte han med lederne fra disse lande, så det er klart, at der er et løbende samarbejde på højeste niveau blandt de vigtigste nationer i verden. Dette er ikke alene noget som modstanderne af Trump, – ‘Never Trumpers’ – ignorerer, men noget de forsøger at stoppe. Det synes jeg virkelig, som du siger, står i skarpt kontrast til den måde, som dette har udspillet sig på i løbet af de sidste par dage.

ZEPP-LAROUICHE: Undskyld; jeg fik ikke fat i din pointe.

SCHLANGER: Altså, min pointe er, at det demonstrerer kuppets natur. Det handler ikke om noget, som Trump gjorde i relation til Rusland; det handler om, hvad Trump forsøger at gøre med hensyn til at forandre det strategiske paradigme.

ZEPP-LAROUICHE: Ja, vi har diskuteret dette mange gange. Det er hele Russia-gates natur. I det øjeblik Trump i valgkampen i 2016 indikerede, at han gik ind for at forbedre forholdet til Rusland, og hvad han efterfølgende gjorde for at forbedre forholdet til Kina i startfasen af hans administration; dette er faktisk det absolut værste mareridt for den geopolitiske fraktion på begge sider af Atlanten. Fordi, når først man har en konstellation med USA-Rusland-Kina – og muligvis Indien og andre nationer – hvis de samarbejder, går hele det britiske

rænkespil i vasken. Jeg synes, at Trump under disse omstændighederne gør et fantastisk job, hvis man tager i betragtning de kræfter, som han er oppe imod...

Se resten på videoen.

Storbritanniens ‘Integrity Initiative’ afslører det Britiske Imperiums hånd bag provokationen i Ukraine

Den 27. november (EIRNS) – Den ledende artikel i går på hjemmesiden for “Integrity Initiative”, der for nylig blev afsløret som en propaganda-operation kørt af britisk efterretningstjeneste, er en opfordring til krig mod Rusland for alle i Vesten, som nægter at deltage i denne krig, hvor den ukrainske provokation i det Asovske Hav bruges som påskud for krig. Forfatteren er *The Economists* tidligere chefredaktør for russiske anliggender, Edward Lucas, der har et upåklageligt skudsmål som Imperiets talsmand imod systemet med nationalstater, der opstod af den Westfalske Fred, og som længes efter krig mod Rusland.

Umiddelbart efter denne opfordring til krig er der en erklæring udstedt af Integrity Initiative samme dag, den 26. november, hvor man erkender, at de nyligt lækede dokumenter, der afslører det som et skalkeskjul for britisk efterretningstjeneste, er sande. Det hedder sig, at (1): dets “finansiering for 2017 og 2018 blev ydet af et tilskud fra

Storbritanniens Udenrigs- og Commonwealth Office"; og (2): at dokumenterne vedrørende dets operationer, der er lækket af 'Anonymous' i de seneste dage, er legitime, selv om det "ikke med sikkerhed kan siges om [dokumenterne] alle er ægte, eller om de indeholder falsk materiale."

Det er så dette 'foretagende', der offentliggjorde Lucas' krigsråbs-artikel, med overskriften "Vesten fejler atter en test fremsat af russisk aggression". Lucas foreslår, at Ruslands reaktion på Ukraines provokation ses som en parallel til Nazi-Tysklands angreb på Polen i 1939, og at Rusland, i overensstemmelse hermed, imødegås med "kinetiske, symbolske og økonomiske foranstaltninger." Han foreslår sådanne reaktioner som at sende en NATO-flotille til Ukraines havn Mariupol i det Asovske Hav; øge den militære bistand fra Vesten til Ukraine; indføre et midlertidigt forbud mod officielle og erhvervsmæssige visa for russere samt foranstaltninger til at afskære Rusland fra adgang til det vestlige finansielle system."

Lucas klager over, at vestlige nationer og endog NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i stedet opfordrer til tilbageholdenhed og nedtrapning fra begge sider, i modsætning til Canada, som dansede til Hendes Majestæts pibe, og fordømte Rusland som aggressor.

Lucas er mest foruroliget over præsident Donald Trumps manglende reaktion overfor Rusland. "Mest bekymrende af alt (bekymrende for os og yderst glædeligt for Rusland) er, at der ikke kom nogen umiddelbar reaktion fra USA," klager han. Lucas gør det klart, at den britiske efterretningstjeneste vil aktivere sine aktiver/målpersoner i den amerikanske Kongres, idet det bemærkes, at den amerikanske reaktion" kan blive bedre. Der tales om flere sanktioner. I USA vil Kongressen have noget at skulle sige i den sag... "

Blot to uger tidligere skrev Lucas en artikel udgivet af folkene på "Integrity" den 19. november, hvori han rablede:

“Det er på tide at droppe den fiktion, at Rusland og Kina er normale lande, med hvilke vi kan have et normalt diplomati. De bør ses som slyngelstater, beslægtet med Nordkorea eller Iran.”

Trump trumfer Theresa May, bukker ikke for dronningen

14. juli (EIRNS) – Præsident Donald Trump efterlod sig et hærgnet politisk landskab, da han efter sit “arbejdsbesøg” hos den britiske premierminister Theresa May fløj bort fra England og til sin skotske golfbane. I betragtning af det faktum at briterne har brugt deres efterretningstjeneste til at vælte Trumps præsidentskab, har May selvfølgelig i høj grad fortjent det. Den britiske presse giver udtryk for, hvor udflippet oligarkiet er.

The Guardian siger det hele: “Den præsidentielle orkan har fejret igennem det sydlige England, brudt protokoller, forstyrret institutioner og efterladt politikere med en fornemmelse af piskesmæld. Da forstyrrerens MV-22 Osprey-helikoptere fløj væk, kunne man ikke fortænke Theresa May i at slippe et lettelsens suk, så velkendt for enhver hårdt testet vært. “Dette var langt fra Bill Clinton, der spadserede gennem Hyde Park under hans præsidentielle svanesang eller Barack Obama, der droppede ind på en folkeskole i Newport ...

“Storbritannien må muligvis ydmygt acceptere, at det for Trump blot var en mellemlanding mellem afklapsningen af den tyske kansler Angela Merkel på NATO-topmødet i Bruxelles og fornyelsen af hans varme forhold til Ruslands præsident Vladimir Putin i Helsinki ...”. the Guardian satte også Mays

anti-russiske bemærkninger op imod Trumps vedrørende hans topmøde den 16. juli med præsident Vladimir Putin: "Jeg tror, at jeg kan få et meget godt forhold til præsident Putin, hvis vi tilbringer tid sammen. Jeg tager muligvis fejl. Andre folk har sagt, at det ikke fungerede. Men jeg er anderledes end andre mennesker. Jeg tror, at heksejagten skader os slemt, jeg vil kalde det den iscenesatte heksejagt." {Trump refererer her til Russiagate, red.}

Trump-familiens te-aftale med dronningen kom også under kritik. The Express anklagede Trump for at spærre vejen for dronningen, da de gik hen foran 'Coldstream'-livgarden efter deres udveksling af hilsner på 'Windsor Castle'. Dronningen syntes at blive blokeret af præsidenten, da de først mødtes ved 'Windsor Castle'. Før dronningen kom op på siden af ham, så Trump sig om, som for at se, hvor den gamle hejre befandt sig, og ventede derefter på, at hun indhentede ham, før parret fortsatte på deres tur. Det anses for uhøfligt at vende ryggen til Hendes Majestæt, når man møder hende. Det er imidlertid uklart, om præsident Trump fik besked på at gå videre, før dronningen indhentede ham. Hverken præsident Trump eller førstedamen Melania bukkede eller nejede da de første gang hilste på dronningen, men valgte i stedet et håndtryk. Den kongelige korrespondent Richard Fitzwilliams fortalte the Express, "Det var en upassende opførsel." Åh du godeste...

Ny asiatisk alliance former fremtiden: Vil de tåbelige europæere blive ladet tilbage?

Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut Internationalt Webcast, 7. juni, 2018

Momentum ligger derfor i Asien, og det er grunden til, at Schiller Instituttet insisterer på, at USA og de europæiske nationer simpelt hen bør alliere sig med de asiatiske lande for at udvikle planeten, overvinde fattigdom, få win-win-samarbejde mellem alle verdens nationer og opbygge et nyt fællesskab, et nyt samfund, for menneskehedens fælles fremtid. Dette ligger så meget inden for rækkevidde, at, hvis blot folk kender til dette Nye Paradigme, der nu vokser meget, meget hurtigt frem, vil de omgående blive optimistiske! Det skyldes udelukkende manglende kendskab til det, der foregår i disse dele af verden, og det er årsagen til pessimisme og til, at mange mennesker ikke kan se nogen måde, hvorpå det kan ændres.

Download (PDF, Unknown)

Briternes løgn er afsløret og de kan besejres, men de forsøger stadig at sætte verden i brand. Politisk Orientering med formand Tom Gillesberg, 5. april, 2018.

Tom Gillesberg: Velkommen til endnu et dramatisk kapitel i kampen om verden; kampen om, hvem der skal regere planeten Jorden og dermed også kan få mulighed for at få en betydende indflydelse på det univers, vi befinder os i, på den lange bane. Det er bare så ufattelig spændende, hvad der foregår netop nu, for på den ene side har vi jo de her absurde tosserier, den seneste af hvilke har været denne her kampagne, man har kørt de seneste par uger med den såkaldte Skripal-sag, hvor ud af det blå pludselig fra London tonede Theresa May frem på Tv-skærmene og sagde, 'Der har været et angreb med biologiske våben her på efterretningsagenter, og vi er sikre på, at det kun kan være Rusland, der har gjort det, og derfor kræver vi af resten af verden, at de nu går sammen med os om at straffe Rusland for denne uhørte, ubehagelig dåd, som de har begået'. Det har jo bl.a. ført til, at USA udviste 60 diplomater, Danmark udviste 2 osv., og vi ligesom er i et kraftigt momentum frem til, at nu skal vi have en konfrontation med Rusland.

Igen, det kommer ikke ud af det blå; det kommer efter man har haft et NATO, som har stået på og drevet på og sagt, nu skal vi mobilisere mod den russiske fare; vi skal have en brigade ovre i Baltikum for at kunne beskytte de baltiske lande mod

den store russiske bjørn. Igen og igen har Stoltenberg fra NATO's talerstol sagt, og vi ved jo godt, at vi er under angreb, og frem for alt cyberangreb; men I skal vide derude, frem for alt jer i Rusland, at vi betragter et cyberangreb på et af vore lande som et angreb, der kan udløse Artikel 5 og derfor være et angreb på hele NATO, så hele NATO må svare igen med alt, hvad de har. Og dermed har man i princippet sagt, at, hvis der er et såkaldt cyberangreb på et NATO-land, så kan det være, at vi svarer igen med atomvåben over for Rusland. Det er ligesom det, man har sagt, og det er vildt, og det er farligt! Og det er helt vanvittigt.

Men, når det så er sagt, så er det også et vanvid, der står mere og mere afsløret for hver dag, der går. Dette sidste vanvid kommer jo efter, at vi nu i over et år har haft en ny amerikansk præsident, Donald Trump, som har haft svært ved at regere, fordi der har været skandale på skandale, der har kørt i medierne mod ham; 'Trump-gate', 'Russia-gate' osv., med det fokus at få Trump afsat, så man kunne fortsætte den politik for konfrontation og krig, man havde før, og som Hillary havde svoret, at hun ville fortsætte. Men alle disse skandaler har det til fælles, at deres udspring er London. ...

Hør hele Toms analyse:

https://soundcloud.com/si_dk/britisk-pastand-imod-rusland-er-ved-at-smuldre-lnu-kan-vi-besejre-den-britiske-imperium

Chefen for Ruslands udenrigsefterretningstjeneste kommer med en alvorlig advarsel om en ny Cuba-missilkrise

4. april, 2018 – Med bemærkninger, der faldt i stærke vendinger ved åbningsceremonien for den Syvende Moskva-konference om International Sikkerhed, sammenlignede Sergei Naryshkin, chef for Ruslands udenrigsefterretningstjeneste (SVR), Vestens konfrontation med Rusland, der har eskaleret over Skripal-forgiftningen, med den cubanske missilkrise i 1962, hvor USA og Sovjetunionen kom meget tæt på atomkrig.

»Vi må holde op med at forhøje indsatsen på uansvarlig vis og med at projicere magt over i relationer mellem staterne, for at undgå en ny krise«, sagde han. Den måde, hvorpå Vesten i dag projicerer magt, er »forbløffende hyklerisk«.

Naryshkin beskrev ligeledes forgiftningen i Storbritannien af den tidligere militære efterretningsofficer, der blev britisk dobbeltagent, Sergei Skripal, og hans datter Yulia, som »en grotesk provokation, der blev groft iscenesat af britiske og amerikanske efterretningstjenester«. Vesten, anklagede han, bruger »orwellsk tvetunge-tale« med anvendelse af ord, der betyder det modsatte af deres sande betydning, for at retfærdiggøre sine politikker. »Situationen strider imod almindelig sund fornuft er virkelig farlig«, advarede han, rapporterer RT.

I dag, fortsatte Naryshkin, er der et større behov for at »tilbageføre det internationale system for relationer, så det fungerer«. For at det kan ske, må lande opgive deres hykleri

»og begynde at tale i et sandt fælles menneskeligt sprog, før det er for sent«. Så ofte, sagde han, blev »store ord om menneskerettigheder og demokrati ledsaget af militære interventioner ind i suveræne nationer. Disse nationer blev kastet ud i et blodigt kaos, hvor der ikke var plads til så fundamental en rettighed som retten til at leve. I løbet af de seneste to årtier er hundrede tusinder af uskyldige mennesker blevet ofre for NATO's aggression i Europa, Mellemøsten og Nordafrika«.

I en antydet reference til fremvæksten af et nyt paradigme, som Vesten ignorerer, formanede SVR-chefen også, at de vestlige nationer »ikke kan og ikke vil konfrontere sandheden og erkende, at deres egen indflydelse, som plejede at være uantastet, nu er i færd med at mindskes. De forsøger stadig at bygge relationer med andre nationer, baseret på gamle principper, der har deres rod i kolonialisme og bygger på tvang og diktater«. Vesten retter vilde anklager mod Rusland, fordi det opfatter Rusland som »drivkraft bag forandring«.

Washingtons fiksering på kampen »mod en ikkeeksisterende, såkaldt russisk trussel ... har nået sådanne proportioner og fået sådanne absurde karaktertræk, at det er muligt at tale om en tilbagevenden til den Kolde Krigs mørke tider«, fremførte Naryshkin.

Foto: Chefen for Ruslands udenrigsefterretningstjeneste Sergei Narushkin taler på den Syvende Moskva-konference om International Sikkerhed.

Nye deklassificerede

dokumenter giver yderligere bevis for vestlige løfter til Rusland om ikke at flytte NATO mod øst

12. dec., 2017 – En række deklassificerede dokumenter blev tirsdag udlagt af George Washington Universitetets Nationale Sikkerhedsarkiv. Ifølge meddelelsen, der opsummerer dokumenterne, »var den amerikanske udenrigsminister James Bakers berømte garanti, 'ikke en centimeter mod øst' om NATO's ekspansion, under sit møde med Sovjetunionens leder Mikhail Gorbatjov 9. februar 1990, en del af en kaskade af garantier om sovjetisk sikkerhed, som blev givet af vestlige ledere til Gorbatjov og andre sovjetiske regeringsfolk under hele processen for tysk genforening i 1990 og ind i 1991«.

Sputnik rapporterer, at det omfatter et telegram fra den Amerikanske Ambassade i Bonn, som informerer Washington om, at den tyske udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher indtrængende havde tilskyndet NATO til at udelukke en »ekspansion af sit territorium mod øst, dvs., flytte det tættere til de sovjetiske grænser«, og at Genscher ligeledes foreslog at udelukke Østtyskland fra NATO's sikkerhedsparaply efter en tysk genforening.

Foto: Tysklands kansler Helmut Kohl (højre) (1982-1998) og udenrigsminister Hans-Dietrich Genscher (venstre) (1974-1992) under forhandlinger med Sovjetunionens sidste leder, Mikhail Gorbatjov (midt) (1985-1991), i Kaukasus. (15. juli, 1990.)

NATO leder stadig efter Zapad-øvelsens 100.000 tropper

3. okt., 2017 – NATO er fortsat overbevist om, at sidste måneds russisk-belarussiske Zapad 2017-militærøvelse var meget større, end Moskva og Minsk siger, den var, selv om NATO ikke har kunnet sige, at den involverede 100.000 tropper. Alle, der har fulgt med over det Russiske Forsvarsministeriums webside under Zapad-øvelsen, vil have set, at det russiske militær kørte andre øvelser i samme tidsperiode, inklusive en stor øvelse med den Nordlige Flåde. NATO smækker alle disse øvelser sammen med det formål at hævde, at Rusland klart krænker Wien-dokumentet og andre varslings- og gennemskuelighedsforpligtelser om militærøvelser. »I virkeligheden udgør disse aktiviteter tilsammen én enkelt, strategisk øvelse, der involverer det fulde spektrum af russisk og belarussisk militær«, sagde talskvinde for NATO, Oana Lungescu, til *New York Times*.

Generalløjtnant Ben Hodges, den amerikanske Europahærs øverstbefalende, hævdede i går, under en optræden for reportere i NATO's hovedkvarter i Bruxelles, at Rusland og Belarus deployerede »langt over 12.700« personel, rapporterer *Military Times*. »Mit gæt lyder på, at der sandsynligvis var over 40.000 deltagere«, sagde han. Ligesom Lungescu, kombinerede Hodges Zapad-øvelsen med andre russiske øvelser andre steder i landet for at nå frem til disse tal og den konklusion, at Rusland overtrådte sine varslingsforpligtelser. Alle disse øvelser, hævdede han, var forbundne, »fordi det var en total regeringsindsats«.

De tilgængelige beviser indikerer, at, snarere end at være forberedelse til en eller anden form for provokation, så handlede Zapad 2017-øvelsen, der fandt sted fra 14.-20. sept.,

om, at de deltagende militærstyrker gjorde, hvad alle militærstyrker gør. *New York Times* citerer analytikere, der siger, at, i løbet af øvelsen, assimilerede russiske bevæbnede styrker ny teknologi og integrerede information bedre end tidligere, for at forbedre militærets dødelighed. »Disse ting er afgørende at træne for den indledende krigsperiode, hvor tid og afstand er afgørende, og hvor den, der kommer først frem, har en stor fordel«, sagde Michael Kofman fra Center for Flådeanalyser ved Wilsoncentret. »Øvelsen gjorde et godt job og viste, hvordan Rusland fortsat forbedrer kombinerede våbenoperationer, koordinering mellem forskellige grene af militæret.« (USA's) Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA) opsummerede øvelsen således i en e-mail til *New York Times*: »Ruslands styrker er ved at blive mere mobile, mere afbalancerede og i stand til at udføre hele spektret af moderne krigsførelse.«

Foto: Generalmajor Ben Hodges, den amerikanske Europahærs øverstbefalende.

Tysklands general Kujat fremfører, at samarbejde er alternativet til NATO's 'overdrevne forbehold' mod Zapad 2017-øvelserne

Wiesbaden, 24. sept., 2017 – Tidligere formand for NATO's Militærkomite, general Harald Kujat (Bundeswehr, pensioneret,

2002-05) punkterer hypen, inklusive NATO's, om den fælles russisk-belarussiske Zapad 2017 militærøvelse, der fandt sted fra 14. – 24. sept. I et radiointerview til NDR den 23. sept., kaldte general Kujat det tal, som NATO gav om »muligvis« 70 – 100.000 tropper, for »overdrevne forbehold« imod Zapad, hvilket antyder enten, at NATO selv ikke rigtig vidste det, »hvilket ville være meget bekymrende«, eller også, at tallene, inklusive planerne om invasion, blev »dramatiseret«, hvilket han anser for at være »uansvarligt«. Det er forkert: Vi har ikke brug for, at spændingerne øges, men derimod det modsatte, fremførte han. Han motiverede en, i modsætning til de senere år, kompetent anvendelse af NATO-Rusland Akten fra 1997, som omfattede et »strategisk partnerskab« og udtalte, at der er »en række konflikter i Europas periferi«, så vel som også Nordkorea, og som »kræver« et tæt samarbejde mellem Vesten og Rusland, »og især mellem USA og Rusland«, for at forhindre en ukontrolleret eskalering. Det er forkert at ekskludere præsident Vladimir Putin, som med G8, fra diskussionerne om at finde løsninger. General Kujat kaldte NATO Harmel-rapporten fra 1967 en »døråbner«, der muliggjorde OSCE, Brandts Ostpolitik og på en vis måde, den tyske genforening.

Forespurgt om, hvem, der ville blokere for samarbejde, undgik general Kujat at nævne det indlysende, men motiverede samarbejde med Rusland for at løse Ukraine-krisen »i hjertet af Europa« ved at sætte Ukraine ind i den europæiske sikkerhedsarkitektur. Kun, hvis USA og Rusland kommer sammen, kan krisen løses, og Berlin kan bruge sine forbindelser til begge til at assistere heri. Han anbefaler en 4+2 fremgangsmåde, som med den tyske genforening, men som inkluderer både Kiev-regimet og oprørerne i det østlige Ukraine.

Foto: Pensionerede Luftwaffe-general Harald Kujat (f. 1942) var stabschef for det tyske Bundeswehr fra 2000-2002 og formand for NATO's militærkomite fra 2002-2005.

USA's vicepræsident Pence promoverer den politiske linje om russisk trussel i Baltikum og Georgien

Tirsdag, den 1. august, 2017 – USA's vicepræsident Mike Pence bruger sin turne til de baltiske stater og Georgien til at promovere den angloamerikanske krigsdagsorden mod Rusland. »Et stærkt og forenet NATO er mere nødvendigt i dag end på noget andet tidspunkt, siden kommunismen kollapsede for et kvart århundrede siden, og der er ingen større, overhængende fare i de baltiske stater end faren for aggression fra jeres uforudsigelige nabo mod øst«, erklærede Pence på en nyhedskonference i Tallinn i går med de tre, baltiske præsidenter. »Under præsident Donald Trump står USA solidt bag vores løfte om gensidigt forsvar i artikel 5. Et angreb mod én af os, er et angreb mod alle.« Pence lovede, at præsident Trump snart ville underskrive loven om sanktioner mod Iran/Rusland. De tre baltiske stater hilste Pences bemærkninger velkommen og opfordrede til, at amerikanske Patriot-batterier blev deployeret i deres lande, og også til yderligere NATO-flypatruljering af deres luftrum.

Pence fortsatte med at udbrede linjen med den russiske trussel i Georgien i dag. »Amerika står sammen med Georgien«, sagde Pence på en fælles pressekonference med premierminister Giorgi Kvirikashvili. »Rusland besætter fortsat i dag en femtedel af georgisk territorium«, sagde Pence med henvisning til Abkhasien og Sydossetien. »USA støtter Georgiens suverænitet

og territoriale integritet inden for dets internationalt anerkendte grænser«, sagde Pence. »Og under præsident Donald Trump vil USA modsætte sig enhver nations krav på ethvert tidspunkt, som underminerer dette varige princip.«

Pence udtrykte ligeledes støtte til Georgiens eventuelle optagelse i NATO. »Yderligere fremskridt i de mål, som premierministeren har sat, vil bringe Georgien endnu tættere, og NATO endnu tættere til jeres opfattelse, og det vil styrke båndet mellem vore nationer«, sagde han.

Foto: USA's vicepræsident Mike Pence (venstre) og Georgiens premierminister Giorgi Kvirikashvili, Tblisi, 1. august, 2017.

Den amerikanske hær øverstkommanderende for Europa Ben Hodges bekymret over Ruslands »varme ånde« i Sverige

25. juli, 2017 – Den amerikanske hær øverstkommanderende for Europa, generalløjtnant Ben Hodges, var i går i Sverige, hvor han oppiskede samme paranoide russofobi, som han gjorde i Østeuropa i sidste uge. »Rusland har ændret sikkerhedsmiljøet«, sagde Hodges til den svenske avis *Dagens Nyheter*. »Vi er nødsaget til at reagere på dette, og ikke blot USA, men hele NATO. Landene nærmest bjørnen har historiske erfaringer. De føler bjørnens varme ånde – og de er de mest bekymrede.«

Hodges var i Sverige som forberedelse til Aurora 17-øvelsen, der finder sted i september, og som vil involvere 19.000 tropper, inkl. 1.435 soldater fra USA, 270 fra Finland, 120 fra Frankrig og mellem 40-60 fra hvert af landene Danmark, Norge, Litauen og Estland. »Aurora 17 er den første og største øvelse af sin art i mere end 20 år«, lød det fra Sveriges bevæbnede styrker.

Som respons på det anti-russiske hysteri, skabt af NATO, har Sverige været i gang med at genmilitarisere den svenske ø Gotland midt i Østersøen (øen var blevet afmilitariseret i 2005). »I har en meget vigtig, strategisk opgave her«, sagde Hodges. »Jeg tror ikke, der nogetsteds er en ø, der er vigtigere.«

Foto: Den amerikanske hærs øverstkommanderende for Europa, Ben Hodges, på besøg i Litauen. (Photo: AP Photo/Mindaugas Kulbis)

Den kinesiske flåde deltager i russisk flådeøvelse i Østersøen

19. juli, 2017 – Kinesiske flådefartøjer vil fredag sejle ind i Østersøen for første gang, for at afholde fælles øvelser med Rusland, midt i vestlig mistænksomhed over øvelsernes formål, rapporterer *Global Times*.

Første stadie af Joint Sea-2017 vil blive afholdt fra 21. juli til 28. juli i Østersøen, citerer det russiske nyhedsbureau, Sputnik, det Russiske Forsvarsministerium for at rapportere. Næsten 10 skibe og flere end 10 fly og helikoptere fra den russiske og kinesiske flåde vil indgå i disse øvelser, sagde

Sputnik. Kinas mest avancerede destroyer med missilkampsystem, 052D-krigsskibet, der er udstyret med multifunktionsradar og et vertikalt affyringssystem, vil ligeledes deltage i øvelserne.

»Dette er første gang, den kinesiske flåde sejler ind i Østersøen, et hav på en 'høj breddegrad'« (dvs., nord for 60 grader nordlig bredde – København ligger på ca. 55 grader nordlig bredde, -red.), sagde Li Jie, en flådeekspert med base i Beijing, til *Global Times* og tilføjede, at øvelserne vil hjælpe Kina med at håndtere maritime trusler i fremtiden. Østersøen er en signifikant, maritim handelsrute mellem Rusland og Europa, med mulige konfrontationer mellem lande, såsom USA og Rusland, sagde Li. Han bemærkede, at Rusland har skiftet sin opmærksomhed fra Europa og over til det asiatiske Stillehavsområde i de seneste år pga. pres fra USA, og det ønsker at bruge området som et gennembrud for at håndtere USA.

Jens Stoltenberg, generalsekretær i NATO, sagde i juni måned, at NATO nøje ville overvåge Ruslands militærøvelser nær de baltiske landes grænser og krævede gennemskuelse i de fælles kinesisk-russiske øvelser og fælles øvelser mellem Rusland og Belarus i Zapad 2017-øvelsen til september.

Li understregede imidlertid, at øvelserne mellem Kina og Rusland i Østersøen har til formål at hjælpe dem til at håndtere mulige trusler og beskytte skibe og last på søen i fremtiden med udviklingen af Bælte & Vej Initiativet, såvel som også det 21. Århundredes Maritime Silkevej. Kina og Rusland har afholdt fælles øvelser hvert år siden 2012. Det Kinesiske Forsvarsministerium sagde, at dette års øvelser vil fokusere på fælles redningsøvelser og beskyttelse af fragtskibe.

Foto: Kinesisk krigsskib i dansk farvand, 19. juli, 2017. I alt tre skibe passerede igennem dansk farvand. (foto: Det danske Forsvar.)

Den tyske Körberstiftelse vært for Sergei Lavrov i en ligefrem dialog

17. juli, 2017 – Den tyske Körberstiftelse (Körber Stiftung) holdt et møde den 13. juli i Berlin, der så deltagelse af den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, lederen af München Sikkerhedskonferencen Wolfgang Ischinger, Alexander Rahr fra Tysk-Russisk Forum, tidligere tyske udenrigsminister Joschka Fisher, samt andre, og frembød en mulighed for en ligefrem diskussion, hvilket fandt sted, som det ses af rapporten fra Sputnik.

Alexander Rahr sagde, »For mig var det vigtigt, at udenrigsminister Lavrov fik lejlighed til at tale om den russiske narrativ om begivenheder i en hel time. Det russiske synspunkt afvises ofte af Vesten som propaganda, men i dag ... lykkedes det os at få en dialog ... Vi må finde en fælles løsning på Syrien. Vi har ligeledes brug for en fælles, europæisk sikkerhedsstruktur. Vi har brug for at forsøge at integrere Rusland i disse processer.«

Minister Lavrov kommenterede Ischingers beskrivelse af den russiske udenrigspolitik som »en katastrofe«, i et nyligt interview i *'Kommersant'*.

»Jeg ser, at hr. Wolfgang Ischinger er blandt tilhørerne«, sagde Lavrov. »Jeg har for nylig læst hans interview til en russisk avis, hvor han sagde, at Ruslands udenrigspolitik var en 'katastrofe'. Gad vide, hvordan han ville beskrive den politik, som de, der har gennemført scenariet i det større Mellempøsten, i Irak, Syrien, Libyen og Yemen, har ført. Ville

han mon beskrive det som en triumf?« Dernæst responderede Lavrov til Ischingers kommentarer og sagde, at USA og dets allierede »foretrækker at udråbe sig selv som de eneste vindere ... De traf deres valg til fordel for at ændre skillelinjerne op mod vore grænser – gennem udvidelsen af NATO og dernæst gennem gennemførelsen af EU 's program for Partnerskab mod Øst ... hvor de præsenterede deres østlige partnere for dilemmaet om at vælge enten Rusland eller Vesten«.

Sluttelig understregede Lavrov ligeledes: »De, der kendere russere, vil forstå, at det ikke ligger i vores natur at blive fornærmede eller bære nag til nogen. Hvis og når EU finder det nødvendigt at vende tilbage til normale relationer med Rusland, vil vi gengælde tjenesten og fremme samarbejde i det tempo og i den grad, som vore partnere er parat til at leve op til. Men jeg tror, vi vil bevare et 'sikkerhedsnet' mod eventuelle nye tilbagefald til konfrontation.«

Sergei Lavrovs tale kan høres her – begynd 16:40 min. – med engelsk voiceover.